DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 175. Sobota, 9 (21) Sierpnia. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2; miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5;—kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 9 (21) Sierpnia.

Rozkaz do wojsk okręgu wojennego warszawskiego, z dnia 4 sierpnia. — Z powodu udania się warszawskiego komendanta, jenerał-majora *Rozwadowskiego*, na udzielony mu urlop na dni 28, polecam objąć w ciągu jego nieobecności pełnienie obowiązków warszawskiego komendanta zostającemu do dyspozycji mojej jenerał-majorowi *baronowi Mengdenowi.* (Podpisano) Głównodowodzący jenerał-feldmarszałek, *Hrabia Berg.*

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 4 (16) Sierpnia r. b., w ilości rsr. 120, *Trawińskiemu*, właścicielowi probostwa Zbików, położonego w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Ożarów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 6,995 kop. 10, Korneli *Romockiej*, właścicielce miasta Lutomiersk, położonego w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łaskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 8,790 kop. 13, Kazimierzowi *Suchorskiemu*, właścicielowi dóbr Borzyków, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kaliszskim, Gminie Zborów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,066 k. 54, Edmundowi *Zachertowi*, właścicielowi miasta Kramołowa, położonego w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Olkuskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 203 kop. 69, Władysławowi *Czyżewskiemu*, właścicielowi m. Tarnogóra, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Krasnostawskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,811 kop. 33, Hr. Stanisławowi *Zamojskiemu*, właścicielowi m. Maciejowice, położonego w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Garwolińskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 47 kop. 67, Mikołajowi *Furman*, właścicielowi wsi Biała, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Brwilno, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Płockiej celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,611 kop. 44, Zofji *Borzykowskiej*, właścicielce wsi Koszewo A., położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Łomżyńskim, Gminie Lubotyń, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,860 kop. 13, Stanisławowi *Łubieńskiemu*, właścicielowi miasta Szczekocin, położonego w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Włoszczowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 2710 kop. 27, Hr. Teodorowi *Paskiewiczowi Erywańskiemu*, właścicielowi miasta Bobrowniki, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Nowo - Aleksandryjskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 9 (21) Sierpnia.

Uwaga świata politycznego, obecnie jest zwrócona na polemikę dziennikarską pomiędzy Austrją i Prusami, która obecnie, przez noty p. Thile z 6 (18) lipca i 23 lipca (4 sierpnia), przeprowadzona została i na pole dyplomatyczne. Wiedeńska *N. fr. Presse* podaje dość obszerną odpowiedź hr. Beusta na ostatnią z tych not, a w odpowiedzi tej kanclerz państwa uwydatnia, iż oświadczenia ministrów w łonie komisji parlamentarnych nie mogą i nie powinny być brane za podstawę komunikacij dyplomatycznych, że zarzuty gabinetu berlińskiego głównie oparte są na artykułach dziennikarskich nie przedstawiających nigdy dostatecznej dokładności. Roztrząsając jednak zarzucane mu głównie oświadczenie, jakoby zawarte pomiędzy Prusami a państwami południowo-niemieckiemi konwencje wojskowe i przymierza zaczepno-odporne były niezgodne z traktatem prażskim, pan Beust zapewnia, iż zupełnie co innego było przez niego wypowiedziane, to samo co już raz wyraził w depeszy do hr. Wimpfena z 28 marca 1867 r. a mianowicie, że przymierza te jakkolwiek podpisane przed zawarciem pokoju prażskiego, nie były w właściwym czasie ogłoszone, przez co odjęta została możność do rozważenia, czy objęty traktatem prażskim ustęp o niezależności państw południowo-niemieckich, jako niemający znaczenia, należało wypuścić, czy też dla nadania mu właściwego znaczenia inaczej ułożyć. W końcu dla poparcia swego

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Caboriau.

CZĘŚĆ DRUGA.

TAJEMNICA RODZINY DE CHAMPDOCE.

XIII.

(Patrz Nr. od 259 z r. z. do 172).

Stangret, jak gdyby zrozumiał pożegnalne znaczenie tego „do widzenia,” zaciął konie i powóz uniesiony szybko znikł w tumanach kurzawy i w tłumie innych powozów.

Norbert, który tak był pomięszany że nie wziął nawet podawanej mu przez Djanę ręki — teraz dopiero oprzytomniał nagle i spiąwszy konia ostrogami rzucił się w pogoń za powozem pani de Mussidan, nie zważając na spotykane ciągle po drodze przeszkody. Lecz powóz ten zniknął już całkiem z wielkiej alei.

— Oh! znajdę ją przecież! zawołał ściągając cugle—nie ukryje się ona przedemną!

Tegoż jeszcze wieczoru, pobiegł do klubu w nadziei że spotka tam kogoś, który bywa w domu państwa de Mussidan i da mu adres ich mięszkania.

Zastał tam jednakże samego tylko barona Doussours — sławnego nowiniarza, wszystkowiedza i... plotkarza w dodatku, którego nazywano „Gazetą.” Zaledwo jednak ozwał się doń z zapytaniem czy zna hrabinę — baron parsknął głośnym śmiechem i zawołał:

— Jakto? jeszcze jeden! Więc i ty kochany książe zakochałeś się w pięknej wicehrabinie?

Norbert poczerwieniał nagle. Dotąd jeszcze wiejsko wychowany młodzieniec nie umiał ukrywać doznawanych wzruszeń.

— Och! nie wstydź się pan, zawołał baron — nie jesteś pierwszym, któremu widok pani de Mussidan przewrócił mózg w głowie: o ile wiem, jesteś pan już piątym z kolei.

— Piątym!

— Istotnie! Czy mam panu wymienić wszystkie ofiary? Dobrze więc, najprzód idzie sam wice-hrabia małżonek, zakochany dotąd w swej żonie jak warjat—potem najmłodszy z braci Sairemeuse, dalej Clarin, dalej jeszcze Jerzy do Croisenois. Otóż i cztery koła u tryumfalnego rydwanu pięknej wicehrabiny—pan będziesz piątem...

Z niecierpliwiony książę, odwrócił się od barona, który nie obraził się tem wcale i wciąż uśmiechał się szydersko.

Odtąd Norbert postanowił sobie nie wypytywać nikogo, lecz zostawić wszystko przypadkowi a ten przypadek nie zawiódł go bynajmniej—nazajutrz bowiem spotkał znów Djanę na polach Elizejskich i widywał ją tam co dnia.

Za każdem spotkaniem zamieniali z sobą kilka słów—i w tydzień dobiero, po długiem wahaniu się wice-hrabina przyrzekła Norbertowi, że nazajutrz o godzinie trzeciej z południa, każe stanąć swojej karecie przed laskiem, pod pozorem że pragnie użyć przechadzki i że w lasku pozwala mu oczekiwać na siebie.

Pomimo że Djana naznaczyła schadzkę na godzinę trzecią — Norbert już o drugiej znajdował się w lasku, drżący z niecierpliwości, dręczony niepewnością.

Zapytywał samego siebie: Ja-ż to istotnie oczekuję tu dzisiaj, jak niegdyś na ścieżce bivrońskiej? Ileż odtąd zaszło zmian i wypadków!

Dziś nie zobaczy on już Djany, lecz wice-hrabinę de Mussidan, żonę innego człowieka.

A sam, nie jest że żonatym?

Teraz już nie kaprys, ani despotyzm ojca, rozdzielał ich od siebie ale obowiązek, prawo i społeczność.

A jednak Norbertowi w tej chwili właśnie, przyszła myśl szalona, dla czegoby on i Djana nie mieli wyzwolić się z krępujących ich więzów—dla czegożby nie mogli porzucić—ona męża, on żonę?

Lecz czas uchodził—Norber co minuta spoglądał na zegarek.

— A może nie przyjdzie wcale!

Zaledwie to pomyślił, spostrzegł karetę zatrzymującą się przy lasku i wysiadającą z niej kobietę.

To była Djana.

twierdzenia co do źle przyjmowanych w Berlinie usiłowań rządu austrjackiego, w celu polepszenia stosunków pomiędzy dwoma państwami, hr. Beust zwraca uwagę na to, iż od wiosny 1868 r. poseł austrjacki w Berlinie hr. Wimpfen nie miał sposobności widzenia się z hr. Bismarckiem, kiedy przeciwnie hr. Beust, bardzo często miewał narady z posłem pruskim przy dworze wiedeńskim, baronem Wertherem.

Według doniesienia *Pesther Correspondenz* i wiedeńskiej *Die Presse*, rząd austrjacki zgodził się na zniesienie w części pogranicza wojskowego, mianowicie na wcielenie dwóch jego okręgów do Chorwacji, z wprowadzeniem w nich cywilnego zarządu. Ma to być tylko pierwszy krok na tej drodze, a stopniowo wszystkie okręgi pogranicza mają być wcielone do Chorwacji. Przez to ustępstwo żądaniom sejmu węgierskiego, rząd, jak utrzymują, chciał wprowadzić w wykonanie politykę p. Beusta, zasadzającą się na jednaniu sobie sprzymierzeńców wewnątrz. W Węgrzech środek ten może sprawić zadowolnienie, gdyż pamiętna tam jest dotąd postawa pułków pogranicznych w 1849 r. Powiększając zaś znaczenie Chorwacji, rząd niejako wzmacnia możliwą jej opozycję, w danym razie, przeciw przewadze żywiołu węgierskiego na sejmie peszteńskim. Z drugiej strony, podczas ostatnich wielkich wojen okazała się nieudolność pułków pogranicza, które można było użyć tylko do pełnienia służby garnizonowej nad brzegami morza Adrjatyckiego.

Wiadomość podana przez telegraf, jakoby ministrowie francuzcy porozumieli się już co do wszystkich punktów projektu reform w konstytucji z komisją senatu, była niedokładna. Według doniesień dzienników paryzkich, onegdaj, we czwartek, mieli jeszcze odbyć ministrowie naradę z komisją, mianowicie co do art. 2-go, o odpowiedzialności ministrów, któremu niektórzy członkowie komisji chcieli nadać jaśniejszą redakcję i dołączyć do niego wyraźne zastrzeżenie, iż cesarz będzie mógł delegować jednego z ministrów do prezydowania w radzie gabinetowej. Także jeszcze nie rozstrzygnięty był punkt, czy wzajemne stosunki pomiędzy senatem a ciałem prawodawczem mają być uregulowane po prostu przez dekret cesarski, czy też przez nową uchwałę senatu. Spodziewano się, że p. Devienne będzie mógł dziś ukończyć swe sprawozdanie i odczytać je w komisji, a w poniedziałek lub wtorek takowe mogłoby być złożone na publicznem posiedzeniu senatu, który przystąpiłby do rozpraw nad niem około 18 (30) b. m.

Dekret odraczający posiedzenia parlamentu włoskiego, miał być ogłoszony w tych dniach, ale według ostatnich doniesień z Florencji, izba deputowanych miała na nowo być zwołana we wrześniu.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 20 (8) sierpnia. Cesarz i cesarzewicz, 24-go b. m. udadzą się na w. Korsykę. — Prefekt w Perpignan aresztował Tristanego i innych dziesięciu przewódców karlistowskich, którzy chcieli wkroczyć do Hiszpanji.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Peszt, 18 (6) sierpnia.* Tygodnik Bethlena przytacza dosłownie artykuły organów stronnictw węgierskich, polemizujących przeciw kanclerzowi państwa. Pomiędzy temi organami znajdują się *Szazadunk* (stronnictwa Deaka) i *Hon.* *(Wolffs T. B.)*

* *Paryż, 18 (6) sierpnia. Liberté* donosi, że cesarz którego zdrowie coraz się polepsza, pojedzie do Chalons 25-go b. m., a cesarzowa tegoż dnia uda się Ljonu. *(Tamże).*

* *Marsylja, 17 (5) sierpnia.* Listy z Konstantynopola z d. 11 donoszą, że odpowiedzi Egiptu oczekiwano bez obawy. Wielki wezyr okazał chęci bardzo pojednawcze. Odpowiedział on jednemu ambasadorowi, że posłał do Kairu jednego z adjutantów sułtana dla osłabienia trudności sporu. Wielki wezyr przyrzekł Mustafie-Fazyl-paszy blizki powrót wygnańców stronnictwa młodej Turcji. Wielki wezyr i Mustafa-Fazyl zgodzili się z sobą co do możliwych ulepszeń. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Florencja, 18 (6) sierpnia.* Dekret zamykający posiedzenia parlamentu ma być ogłoszony w przyszłym tygodniu. Zapewniają stanowczo, iż król przybędzie tu w końcu bieżącego miesiąca. Izba, jak słychać, ma się zebrać znowu we wrześniu. *(Wolffs T. B.).*

* *Madryt, 18 (6) sierpnia.* Jenerał-kapitan Walencii donosi, że dziś przybędzie do Walencji 58 jeńców karlistowskich. Pomiędzy jeńcami znajduje się trzech księży. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Madryt, 17 (5) sierpnia.* Wczoraj w Barcelonie wielka liczba robotników wstrzymało się od robót, ale porządek nie został zakłócony. *(Tamże).*

* *Berlin 18 (6) sierpnia. Correspondance de Berlin* zaprzecza nowej pogłosce o ustanowieniu nuncjatury w Berlinie. *Correspondance* dodaje, że sprawa ta nie była wcale podniesioną ani przez Prusy ani przez dwór rzymski. *(Tamże).*

* (Opieka nad zwierzętami). Otrzymaliśmy następującą wzmiankę o poleceniu nakładania psom wypuszczanym na ulicę kagańców, którą tem chętniej umieszczamy, że zgadzamy się z zapatrywaniem się jej autora: „W Nr. 169 *Gazety Policyjnej* wyczytałem w wyjątku z rozkazu warszawskiego ober-policmajstra do policji wykonawczej, ponowienie wydanych dawniej poleceń w celu zapobieżenia wściekliźnie psów i wynikających ztąd wypadków, pomiędzy któremi znajduje się i zalecenie dopilnowania, ażeby od 1 maja do 1 września większe psy wyprowadzane lub wypuszczane z domu na ulicę miały koniecznie nałożone kagańce, mniejsze zaś prowadzone były na sznurkach. Oddając całą słuszność poleceniom władzy policyjnej i jej troskliwości o dobro ogółu, ośmielam się, za pośrednictwem waszego dziennika, zwrócić się do zarządu tutejszego towarzystwa opieki nad zwierzętami aby w duchu swego zadania, wyjednało zniesienie powyższego polecenia, jako przyczyniającego próżne męczarnie zwierzętom, bez uchronienia od nieszczęśliwych wypadków wynikających z wścieklizny psów. Gdyby bowiem środek ten zapobiegał podobnym wypadkom, ponieważ życie i zdrowie ludzkie należy zawsze stawiać wyżej nad przykrości zadawane zwierzętom, musielibyśmy poddać się mu. Ale rzecz się ma zupełnie przeciwnie; kaganiec bowiem nakładany psu na ulicy nie zapobiegnie pokąsaniu przez niego osób w domu, gdzie nie można go w takowym trzymać, a skoro się pies wściekłnie w domu, mało kto będzie tak odważny aby śmiał przystąpić do niego i włożyć mu kaganiec nim się wyrwie na ulicę. Ogłaszane w *Gazecie Policyjnej* wypadki pokąsania osób przez psy wściekłe, wykazują, iż najczęściej to miewa miejsce w domach, gdzie psy są trzymane. Z drugiej strony kagańce męcząc biedne stworzenia, nie pozwalają, im w czasie upałów na ulicy napić się wody choć z rynsztoka i sprawiając im ciągłe udręczenie, często mogą się przyczynić do sprawienia wścieklizny, a odbierają psu możność obronienia się na ulicy od napaści przebiegającego psa wściekłego. Z tych względów towarzystwo opieki nad zwierzętami w Monachjum, już przed kilkoma laty wyjednało u władzy w Bawarji zniesienie kagańców u psów, a dla tego mamy nadzieję, że i nasz oddział towarzystwa niezaniedba uczynić właściwych kroków do władzy, w celu wyjednania podobnego zniesienia. Lecz nie dosyć jest na tem; trzebaby pomyślić o wynalezieniu środków, mogących skuteczniej niż kagańce, zapobiedz nieszczęśliwym wypadkom. Wścieklizna u psów pochodzi głównie z choroby jakiej, niedostatecznego żywienia lub braku pożywienia i od pokąsania przez innego wściekłego psa, dla tego nader skutecznym środkiem, byłoby bardzo skrupulatne wykonanie polecenia w wzmiankowanym wyżej rozkazie, aby nikt nie trzymał psa, kto nie ma możności i środków wyżywienia go, do czego znakomitą pomoc stanowiłoby podwyższenie podatku od psów, z stopniowaniem takiem, jak przed paroma laty było przyjęte w Rydze; tamtejszy zarząd miejski, podzielił psy na trzy kategorje: podwórzowe, myśliwskie i pokojowe, naznaczając coraz wyższą stosownie do kategorji

---

Wice-hrabina minęła szybko trawnik oddzielający drogę od lasku i weszła na ścieżkę. Oczekujący tam na nią Norbert, powitał ją ukłonem, lecz wice-hrabina wzięła jego ramię i pociągnęła za sobą w las gęstszy mówiąc:

— Idźmy! idźmy! Mógłby nas dostrzedz ktoś z przejeżdżających drogą... Wprawdzie przedsięwzięłam wszelkie środki ostrożności—zawsze jednak mogę być śledzoną, szpiegowaną... Idźmy!

— Dawniej nie byłaś tak trwożliwą!

— Byłam zupełną panią siebie wtedy... moja reputacja należała do mnie samej tylko i mogłam nią rozporządzać dowolnie — dziś, gdy jestem zamężną, przyjęłam w depozyt honor człowieka, który mi dał swoje nazwisko i potrafię przechować powierzone mi dobro—nietknięte...

— Powiedz pani raczej, że mnie już nie kochasz!

Zatrzymała się nagle i mierząc Norberta wzrokiem zimnym i jak sztylet przeszywającym, rzekła powolnym głosem:

— Straciłeś pamięć, mój książę! Co do mnie, przypominam sobie pewien list...

— Oh! łaski! przerwał Norbert składając ręce. Miej pani litość nademną! Żałowałabyś mnie gdybyś mogła wiedzieć ile wycierpiałem... A teraz ileż cierpię znowu, gdy ciebie, żonę innego człowieka muszę kochać, ubóstwiać stokroć bardziej niż kiedykolwiek w życiu!...

Uśmiech przebiegł przez śliczne usta Djany. Wiedziała dobrze że jest kochaną, lecz pragnęła usłyszyć potwierdzenie tego z ust Norberta.

— Niestety! wyrzekła po chwili— cóż mogę odpowiedzieć panu? Chyba ten jeden tylko wyraz: „za późno."

— Djano!

Chciał ująć jej rękę—cofnęła się i rzekła:

— O! tylko nie w ten sposób, mości książę! Proszę mnie nie nazywać po imieniu... nie masz pan do tego prawa... Nie dość ci było zniszczyć dobrą sławę młodej dziewczyny— chcesz dziś zdeptać honor kobiety? Nic z tego! Musisz pan zapomnieć o mnie zupełnie! przyszłam tu dziś umyślnie dla powiedzenia ci tego... Gdy pierwszy raz zobaczyłam pana w Paryżu, z powozu... nie mogłam opanować wzruszenia... Serce, które posiadałeś kiedyś całe, rwało się ku tobie i przyzwałam pana wtedy skinieniem. Dziś... błagam cię, nie nadużywaj mojej słabości. Powiedziałam panu wówczas: „Bądźmy przyjaciołmi," byłam szaloną! nam nie wolno być przyjaciołmi—musimy zostać obcymi sobie zupełnie.

W tej chwili, wyrazy barona słyszane w klubie przypomniały się mimowolnie Norbertowi — ozwał się więc z goryczą:

— Jednakże nie jesteś pani tak surową dla pana de Sairmeuse, dla Jerzego de Croisenois... dla...

— Co pan chcesz przez to powiedzieć? zapytała wyniośle. Ci panowie są przyjaciołmi mojego męża—gdy tymczasem pan...

Tu wziąwszy jego dłonie i ściskając je silnie w swoich drobnych rękach, zbliżyła się doń tak, że prawie dotykały się ich twarze:

— Zapomniałeś pan chyba i o tem, wyszeptała, że w Bivron wszyscy mię uważali za twoją kochankę!.. Czy sądzisz że ta potwarz nikczemna nie doszła do uszu mojego męża? Pewnego dnia, gdy wymówiono przy nim twoje nazwisko—spostrzegłam podejrzenie i nienawiść w jego wzroku... Wielki Boże! gdyby domyślił się za powrotem moim do domu, że ręka pana dotykała mojej, wypędziłby mnie jak ostatnią nędznicę! Sam pan więc przyznaj że dom nasz zamkniętym jest przed tobą na zawsze.

— O mój Boże! Jakżem nieszczęśliwy!

— A ja? czyliż szczęśliwszą jestem? Lecz na co się przydadzą skargi—przeznaczenia odmienić nie można... Bądź pan mężczyzną... a jeżeli istotnie pozostała w tobie jakaś iskierka uczucia dla mnie—dowiedź mi pan tego, unikając mnie odtąd zupełnie.

Norbert był w rozpaczy—zaklinał Djanę by pozostała z nim dłużej...

— Ach! zawołała wtedy, nie odbieraj mi reszty odwagi!

I wyzwalając się nagle z rąk jego, pobiegła do powozu, który odjechał natychmiast.

Pani de Mussidan oddaliła się, lecz wlała ona w serce Norberta truciznę subtelniejszą jeszcze od tej, jaką przeznaczyła dawniej dla starego księcia de Champdoce. *(d. c. n.)*

opłatę. Nie wątpimy, że posiadacze psów pokojowych, czyli tak zwanych zbytkowych, chętnie opłacaliby podwyższony, choćby o cenę kagańca podatek, aby tylko z jednej strony uwolnić swych ulubieńców od męczarni wynikających z noszenia kagańca, a z drugiej siebie i swą rodzinę od wypadku pokąsania od wściekłego psa. Kto będzie ponosił większy koszt na utrzymanie psa, większą będzie miał baczność na niego, a baczność ta wcześnie zapobiegnie wszelkim nieszczęśliwym wypadkom. Najprędzej wścieklizna może dotknąć wałęsające się psy, nie mające panów, i dla tego uprzątanie ich prowadzone być winno z całą energją, nie w pewne dni, ale codziennie, jeżeli nie nocną porą, coby byłoby najskuteczniejsze, to przynajmniej o brzasku do chwili otwarcia bram domów i zaczęcia ruchu na ulicy, przeszkadzającego wyłapaniu takich nieszczęsnych istot, cierpiących często głód i mogących stać się przyczyną nieszczęść dla człowieka. Zdaje się, iż nasz oddział towarzystwa opieki nad zwierzętami, powinienby podjąć się obrony wiernych towarzyszy człowieka, jakiemi są psy. — *Jeden z członków towarzystwa opieki nad zwierzętami.*

* (Kurjerek miejski). Po nocy tak cichej jasnej i ciepłej że „majową" nazwaćby ją można, nastał dzisiejszy poranek ciepły i pogodny. Dobra to wróżba dla dzisiejszej loterji fantowej która w ogrodzie saskim na dochód ochrony Mikołajewskiej może się odbędzie. Zresztą, nie uprzedzajmy wypadków, w tegorocznem lecie za nic ręczyć nie można... i jasne w tej porannej chwili niebo—zachmurzyć się jeszcze i skropić nas deszczem może...

— Ponieważ bardzo wiele osób używa w tej porze kąpieli wiślanych, przeto donosimy im, że według rad, opublikowanych przez londyńskie towarzystwo filantropijne, kąpiący się nie powinni czekać, jak się to u nas dzieje, nago, dopóki ciało im nie ostygnie, lecz wprost spoceni od razu wchodzić do wody, i że tylko bardzo silnej kompleksji osoby mają bezkarnie używać kąpieli na czczo, gdy w ogóle, po śniadaniu chociaż dopiero w parę godzin, kąpać się wszystkim należy. Że u nas dzieje się wprost przeciwnie pod temi dwoma względami, przeto cytujemy te dwie rady z londyńskiego „Royal human society" dla wiadomości i użytku czytelników.

— Mówiąc o kąpielach i potach, przypominamy sobie, że wkrótce będziemy używać łaźni, lecz w sali teatralnej, gdy nowa opera Moniuszki „Parja", z której próby już się odbywają—pojawi się na scenie.

— W przyszłym tygodniu rozpoczną się już przedstawienia w teatrze Rozmaitości, o odświeżeniu sali którego, wczoraj wspominaliśmy.

— W bramie odnowionego z gruntu, domu przy rogu ulicy Niecałej, będącego własnością jw. prezydenta miasta, wmurowano plan Warszawy, na gipsowym odlewie z rzeźby. Ozdoba ta jest zarazem i użyteczną dla publiczności informacją.

— Jeden z tutejszych właścicieli drukarni i litografji, p. Kelter, wynalazł sposób tak szybkiego układania czcionek numerycznych, że zdąża za głosem wyliczającego 'e numera. Sposób ten zastosowany został przy ciągnieniu 1-ej klasy 113-ej loterji i sprawił to, że w parę godzin po odbytem ciągnieniu kollektorowie mieli już u siebie wydrukowane tabele tymczasowe, które dotąd pisane tylko i to nie zawsze wyraźnie otrzymywali.

— W tych czasach odbywają się ciągle jeneralne wizyty po ochronach tutejszych.

— W Eldorado obecnie, przedstawienia zakończają się najczęściej tak zwanym kadrylem zbiorowym. Jest to jednakże kadryl-kankan, wykonywany z prawdziwie *Chaumier'owskim* szykiem przez cały personel artystów francuzkich. Każdemu z takich zakończeń towarzyszą huczne oklaski i okrzyki widzów. Pojutrze, t. j. w przyszły poniedziałek odbędzie się w Eldorado przedstawienie na benefis panny Lea. *Al.*

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie od dziś, to jest 9 (21) do 12 (24) sierpnia r. b. włącznie, powinny być zapalane o godzinie 7-ej minut 30 wieczorem, a gaszone o godzinie 11-ej wieczorem.

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, w cyrkule Powązkowskim, Aniela Lupińska, służąca, niezamężna, lat 21 mająca, przechodząc przez ulicę Dzielną, porodziła nieżywe dziecię płci męzkiej i pozostawiwszy takowe na ulicy, ukryła się. Lupińska, po wynalezieniu jej, odesłaną została do szpitala, po wyzdrowieniu zaś postąpiono z nią będzie podług prawa. — W cyrkule Wolskim, Karol Czarnecki, w domu przytułku i pracy osadzony, będąc odsełanym jako chory do szpitala Dzieciątka Jezus, w drodze zmarł. — Przybyły z Suwałk wyrobnik, starozakonny Moszek Linczewski, przywiózł do szpitala starozakonnych, swoją żonę Ryfkę, która w pięć godzin zmarła i nieżywego już syna Benjamina 7 lat mającego. Dla wyprowadzenia śledztwa o tym wypadku, sąd uwiadomiono.

* *Kursa monet zagranieznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 18 ½	*dziś* rs. 1 kop. 18 ½.
Za frank	„ „ — „ 33	„ „ — „ 33.
Za złoty reń.	„ „ — „ 66 ½	„ „ — „ 66 ½.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

---

* (Spodziewany przyjazd). *Nikol. Wiest.* donosi, że wkrótce spodziewają się przybycia z Kaukazu do Krymu, na jachcie Cesarskim *Tygrys,* Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza z rodziną, dla którego przygotowane jest mieszkanie w Orjandzie.

* (Podróż W. Ks. Konstantego Mikołajewicza). Z Aten telegrafują pod datą 7-go sierpnia do *Lloydu peszteńskiego*: Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz pojedzie ztąd do Petersburga.

* (Rozgraniczenie zachodniej Syberji). *Rus. Inw.* pomiędzy innemi pisze: „Rząd chiński w 1868 roku oznajmił gotowość wysłania swych komisarzy do rozgraniczenia. A ponieważ w byłej ilijskiej prowincji Chin i w zachodnim Turkiestanie, władza chińczyków była paraližowana przez powstanie tunganiów, przeto umówiono się dokonać rozgraniczenie tylko na przestrzeni od ostatniego znaku granicznego (postawionego jeszcze w 1727 r. przy rozgraniczeniu Syberji wschodniej z Chinami) na południo-zachód, do łańcucha gór tarbagatajskich, a mianowicie do wąwozu Chabar-asu, na północ od Czuguczaka. Dla postawienia znaków granicznych i pomiaru linji granicznej pomiędzy Rosją a Chinami, rządy obu krajów wyznaczyły osobne komisje graniczne. Komisarz ruski jeneral-major jeneralnego sztabu Babkow i jego pomocnik kapitan jeneralnego sztabu Muromcew, 3 go maja udali się z Omska na pikietę Ukek. Oddział przeznaczony do konwojowania komisarzy, składający się z kompanji piechoty i seciny kozaków, przybył do Ukeku 14 maja; wkrótce przybyli do tegoż punktu jenerał Babkow, kapitan Muromcew i dragoman komisji, konsul Pawlinow. Komisarze ruscy zastali już chińczyków na miejscu. Do składu komisji chińskiej były naznaczone następujące osoby: dla postawienia znaków na przestrzeni od północnego krańca granicy do Szabing-Dobaga do pikiety Ukek, naczelny wódz ilijski Czań-czuń Zun-ci-ań; od pikiety Ukek do pikiety Menitugastul-Chan,—kobdyński Chebej-amań Kuj-czan; a na przestrzeni od Menitugastul-Chana, do południowego krańca granicy to jest do wąwozu Chabar-asu, nowo naznaczony z Pekinu dostojnik, Weń-szu. Do pomiarów północnego oddziału granicy od Ukeka do Szabing-Dobaga były sformowane dwie partje miernicze, poruczone kapitanowi Muromcewowi, do pomiaru zaś południowego oddziału granicy, od Ukeka do Chabar-asu wyznaczona była jedna partja. Dla pomiarów linji granicznej i miejscowości przy znakach granicznych, znajdowało się przy jenerale Babkowie i kapitanie Muromcewie po jednym oficerze od topografów. Dnia 6-go czerwca wszystkie przygotowania były skończone i partja północnego oddziału, przy której znajdował się i jenerał Babkow, udała się z 38 kozaków, do źródeł rzeki Kałguty (po chińsku Chajlutu). Dnia 7-go czerwca, za zgodą jenerała Babkowa i Chebej-amania Kuj-czana, przystąpiono do postawienia pierwszego znaku granicznego. Znak ten został postawiony na osobno stojącem skalistem pagórku, w bliskości rozdziału wód, oddzielającego źródła rzeki Kałguty od rzek Ajak-kol i Ojgyr, należących do basenu Kobdo, i przy samej drodze prowadzącej przez pikietę Sogok do miasta Kobdo. Ten pierwszy znak graniczny nazwany został „Czerwony przystanek" (Ułan-Daba), to jest znak pograniczny na przystanku gór Czerwonych. Od tego znaku dalsze oznaczanie granicy będzie się odbywało na północ i południe. Na północ udał się oddział wyprawy kapitana Muromcewa, przy którym znajduje się dragoman komisji, konsul Pawlinow. Miernicze partje wyprawy zaraz przystąpiły do robót. Jenerał-major Babkow udał się do doliny wyższej Buchtarmy podnóżem wielkiego Ałtaju, dla starannego obejrzenia wąwozów, w których mają być postawione znaki graniczne".

* (Nowa pożyczka towarzystwa kredytowego). Dziennik *Birżewyja Wiedomosti* pisze: „W „Zbiorze praw i rozporządzeń rządowych" ogłoszone zostały przedstawione rządzącemu senatowi wd. 23-m lipca, przez towarzysza ministra skarbu Najwyżej zatwierdzone przepisy o udzielaniu nowych pożyczek od towarzystwa kredytowego ziemskiego Królestwa Polskiego. Obecnie pospieszamy tylko wspomnieć, że wypowiedziane przez nas zdanie o konieczności rozszerzenia i na włościan dobrodziejstwa nowego prawa, zupełnie przypadkowo zeszło się z wnioskami komitetu do spraw Królestwa Polskiego. Artykuł drugi ogłoszonych „przepisów" zawiera w sobie, między innemi, następujące wyrazy, ścierające wyłączność, jaką się odznaczała redakcja projektu. Oto te wyrazy: Pożyczki wydawane będą i na osady włościańskie, na zasadzie przepisów, które mają być zarapotem wydane."

* (Kwestja zarządu miast). W nader niedalekiej przyszłości, jak donosi *Birż. Wied.*, będzie rozstrzygniętą kwestja o zarządzie miejskim i administracji miejskiej. Na przyszły miesiąc, a w każdym razie jeszcze z nadchodzącą jesienią roztrząsane będzie w radzie państwa przedstawienie ministra spraw wewnętrznych co do dwóch punktów: 1) ustawy o miejskim gminnym zarządzie, i 2) ustawy o administracji miejskiej. Ostateczną redukcję wniesionych obecnie pod rozbiór rady państwa projektów, poprzedził cały szereg prac przedwstępnych.

* (Budowa rynku). W *Wil. Wiest.* piszą: W Wilnie, mającem do 80 tysięcy stałej ludności, nie ma ani jednego punktu centralnego dla handlu artykułami żywności,z powodu czego sprzedaż ich nie tylko jest rozdzielona, lecz i rozrzucona po rozmaitych miejscowościach, znajdujących się w znacznej od siebie odległości, i bez żadnych do tego przysposobień. Dla zaradzenia tej niedogodności, która nieraz staje się szkodliwą pod względem higienicznym, dla tego, iż policja nie jest w stanie nadzorować równie bacznie we wszystkich punktach nad świeżością przedawanych artykułów żywności, zamierzone jest urządzenie rynku centralnego. Najdogodniejszym dla tego punkta jest znajdującem się w środku miasta miejscowość, zajęta przez zabudowania byłego klasztoru franciszkańskiego.

* (Zmiana redaktora). *St. Pet. Wied.* podając pogłoskę, iż wydawana w Petersburg gazeta *Courrier russe*, będąca własnością hr. de Suzor, przechodzi w ręce p. Pavoir de Launay, eks-redaktora gazety konstantynopolitańskiej *La Turquie*, który ostatniemi czasy zarządzał w Odesie redakcją gazety *Journal d'Odessa*, dodaje: Wydając gazetę w stolicy Turcji, p. de Launay nie okazywał szczególnej przychylności dla Rosji i jej interesów; zobaczymy jakim będzie w stolicy ruskiej.

* (Reforma gazety). Minister spraw wewnętrznych, w skutku przedstawienia st.-petersburgskiego oberpolicmajstra co do konieczności zreorganizowania wydawnictwa *Wiedomosti* st.-petersburgskiej policji miejskiej, poruczył jenerał-adjutantowi Trepowowi, dla opracowania tej kwestji i ułożenia nowych w tym przedmiocie wniosków, utworzyć oddzielną komisję pod przewodnictwem jego pomocnika, pułkownika Kozłowa, złożoną z członków od miejscowego zarządu miejskiego oraz zinnych osób zarządu policji. *Birż. Wied.* donoszą, że komisja ta otworzy swe posiedzenia bezzwłocznie, gdyż polecono jej skończyć swe prace w ciągu m. sierpnia.

* (Dostawa bomb). Podług gazety *Mosk. Wied.*, wkrótce ma być przywiezione do Kronsztadu 2,000 bomb dziewięciocalowych z hartownego surowca i dwie lawety do dział, wyrobu Grusona, oraz 1,625 bomb stalowych, zamówionych w zakładach Kruppa.

* (Udzielenie drzewa). Petersburgski korespondent donosi do gazety *Mosk. Wied.* jako pogłoskę z pewnego źródła, że ministerstwo dóbr rządowych postanowiło, w razie zatwierdzenia na drodze prawodawczej ustawy północnej floty handlowej, udzielić kompanji drzewo po zniżonej cenie na budowę okrętów i opał.

* (Stowarzyszenie). Gazeta *Deń* donosi, że w Kownie organizuje się, pod protekcją księcia Oboleńskiego, stowarzyszenie dla przesiedlania żydów rzemieślników w głąb Rosji.

* (Wystawa). Obok mającej się odbyć w roku 1870 wystawy rękodzielniczej w Petersburgu, ministerstwa finansów i marynarki, jak donoszą *Mosk. Wied.*, uznają niedogodność należenia Rosji do wystawy międzynarodowej w Neapolu.

---

* (Jeszcze o rocznicy unji lubelskiej). Lwowskie *Słowo* pisze: "Program obchodu rocznicy unji lubelskiej, wykonany został według woli dekomitowanego polskiego stronnictwa, 30 lipca (11 sierpnia); odprawiono mszę w kościele dominikanów, gdzie odśpiewano: „Boże coś Polskę", usypano kupiec na Wysokim Zamku, gdzie był obiad, miano mowy na cześć unji Polski i Rusi (przyczem powie-

my nawiasem, ostatnią przedstawiał redaktor polskiej *Gazety Narodowej*), zebrano (za radą tegoż redaktora) 37 zł. reń. na rzecz Rusi, reprezentowanej przez towarzystwo „Oświata" i odczytano telegramy otrzymane od polskich patrjotów całego świata, a wieczorem miasto było iluminowane, stosownie do życzenia gazet polskich. Do obchodu tego robiono wszelkie możliwe przygotowania. Wydawano broszury, napisano mnóstwo artykułów dziennikarskich, i nakoniec mówiono w szkołach o „dobrowolnem zjednoczeniu się narodów równych i wolnych, przed 300 laty." W jednem gimnazjum lwowskiem, inspektor tamował przejście do uniwersytetu uczniom, nie umiejącym dostatecznie objaśnić znaczenia tej „dobrowolnej" unji. Pamiętny dzień dla stronnictwa polskiego na Rusi minął; znów dokonana została jedna demonstracja, a porządek rzeczy pozostał dawny i nie zrobiono nic, prócz obałamucenia niewiedzących i sfanatyzowania polskich kobiet. Historja i prawda pozostały w swej mocy."

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Nowa depesza hr. Beusta). *Neue Fr. Presse* ogłasza depeszę kanclerza państwa hr. Beusta z d. 15-go b. m. do zastępcy posła austrjackiego w Berlinie, barona Münch, jako odpowiedź na depeszę p. Thile z d. 4-go sierpnia. Kanclerz państwa najprzód zwraca się do poprzedniej depeszy p. Thile z d. 18-go z. m., w skutku której, dla usunięcia powstałych niesnasek, udzielił wyjaśnienia, jakie mu się dostatecznemi zdawały, ale zaniechał odpowiedzi piśmiennej, dla uniknięcia bezowocnej i bezcelowej pisaniny. Po zaniechaniu odpowiedzi, ogłoszenie depeszy z d. 18-go z. m. zdziwiło wszystkich tem więcej, i należy upatrywać w tem życzenie usłyszenia owej zaniechanej repliki. Hr. Beust przypomina treść depeszy austrjackiej z d. 11-go lipca, w której o zażaleniach wzmianki nie było i twierdzi, iż rządowi pruskiemu nie przedstawiał się żaden powód do czynienia zastrzeżeń przeciw krytyce lub kontroli. Kanclerz państwa pragnie bliższego uzasadnienia zarzutu podniesionego ze strony pruskiej co do użytku jaki rząd cesarski uczynił z jego odezw. Następnie, zwracając się do depeszy pruskiej z d. 4-go b. m. wykazuje on, że to, co powiedziane było przez reprezentantów rządu przy rozprawach niejawnych komitetów parlamentarnych, nie ulega kontroli rządów zagranicznych. Hrabia Beust odmawia bliższego rozpatrywania rozpraw komitetowych, nie chce jednak pominąć oświadczeń o innych kwestjach, dotkniętych przez rząd pruski z powodu rozszerzonych w niektórych gazetach wiadomości, zresztą niezbyt pewnych. Co do zapatrywań się gabinetu wiedeńskiego na konwencje wojskowe Prus z Niemcami południowemi, to kanclerz państwa powołuje się na depeszę austrjacką do hr. Wimpfena z d. 28-go marca 1867 r. W depeszy tej rząd austrjacki nie wypowiedział, czy traktat prażski przeszkadza państwom południowo-niemieckim zawierania traktatów z innemi państwami, tylko nadmienił o tem, że zawarcie wiadomych traktatów, które poprzedziło pokój prażski nie było komunikowane, i tym sposobem odjętą została możność rozważenia, czy ustęp traktujący o międzynarodowej niezawisłości południa jako nie mający znaczenia należało wypuścić, czyli też dla zapewnionego znaczenia, nadać mu inną redakcję. Hr. Beust nie może przyznać rządowi pruskiemu atrybucji wymagania od niego tłumaczenia co do oświadczeń, jakie mu gazety kładą w usta, gotów jest jednakże chętnie rozpocząć korespondencję piśmienną w kwestji zbliżenia się wzajemnego, jakie usiłowane było w ciągu ostatniego roku z jednej lub drugiej strony, a to dla złagodzenia lub usunięcia istniejącego niezadowolenia. Hr. Beust przechodzi następnie do okoliczności, iż od dawnego czasu ustały osobiste komunikacje posła austrjackiego w Berlinie z hr. Bismarckiem, i wykazuje nieobecność w Berlinie naprzemian, to hr. Bismarcka, to hr. Wimpfena od ostatniego ich zetknięcia się na wiosnę 1868 r. do końca tegoż roku. Wprawdzie po powrocie hr. Bismarcka wiadome i ciągle powtarzające się napaści dziennikarskie na rząd cesarski, dały powód do polecenia posłowi austrjackiemu w Berlinie, aby się wstrzymał od odwiedzania hr. Bismarcka. Że przedłużanie owej powściągliwej postawy nie leży w zamiarze rządu austrjackiego, dowodem najlepszym jest ciągłe znoszenie się kanclerza państwa z posłem pruskim w Wiedniu. (*Nordd. A. Z.*).

* (Delegacje). Rozwiązaną nareszcie została zagadka, dla czego w delegacji węgierskiej zaniechano żądania od ministra wojny objaśnień względem uregulowania kwestji pogranicza wojskowego. Jak piszą do *Pester Correspondenz*, w kwestji tej nastąpiło po cichu porozumienie między rządem a Węgrami. Na zasadzie tego zniesienie pogranicza wojskowego ma się odbywać stopniowo, w ten sposób, iż najprzód okręgi Kreuz i St.-Georges, a następnie miasto portowe Zenng i ważny punkt handlowy Sissek mają być zamienione na zwykłe prowincje. Jak tylko w tych okręgach reforma przeprowadzoną zostanie, przyjdzie kolej na inne, tak, iż w ciągu ośmiu lat całe pogranicze wojskowe będzie zamienione w zwykłą prowincję. Obliczenie i rozkład dochodu z pogranicza wojskowego, używanego obecnie na cele wspólne, i wynikające ztąd zmiany w w obowiązku obu połów państwa zasilania budżetu, ma być pozostawione ministrom na ich własną odpowiedzialność. *Korespondencja Peszteńska* utrzymuje, iż poczytywano za niewłaściwe, przy podciąganiu każdego pułku pod zarząd cywilny, zapytywać parlamentu o decyzję co do rozkładu dochodów, gdyż rzecz ta prościej i lepiej w ministerstwach załatwioną będzie. Po 8-u latach, przy odnowieniu układu ilościowego, parlamenta będą mogły, według własnego uznania, zwrócić uwagę na zmienione stosunki dochodów pogranicza wojskowego. Postanowienie to, po tak długim i zaciętym oporze sfer wojskowych przeciw wszelkiej reformie pogranicza wojskowego, jest dość zadziwiające, i zdaje się, że na to wpłynęły powody nie wszystkim wiadome. Być może, iż prawdopodobnem jest przypomnienie, że brano tu na uwagę siłę, jaka przybędzie sejmowi chorwackiemu przez połączenie większej części pogranicza wojskowego z ową prowincją i że zgromadzenie to będzie wtedy sposobniejsze do równoważenia ewentualnej opozycji węgierskiej izby niższej. Dotychczas nie brano w rachunek, lub tylko w ostatnich razach, pogranicza wojskowego, w kwestjach wewnętrznych, w przyszłości wszakże powiększy ono stronnictwo rządowe w sejmach węgierskim i chorwackim o znaczną cyfrę, gdyż tradycje ludności pogranicznej długi czas jeszcze pozostaną jednakowemi, a wyrachowanie to zapewne nie było spuszczone z oka przy wyżwspomnianych postanowieniach rządu.—Z delegacji, w dniu 17-m b. m. znowu tylko austrjacka odbywała posiedzenie, a ponieważ minister wojny nie mógł przybyć na zebranie, przeto zamiast dalszego rozbioru budżetu wojskowego, zaczęto roztrząsanie budżetu marynarki. Przy rozprawach ogólnych wice-admirał v. Wüllerstorff w gorących słowach przemawiał za rozszerzeniem podwyższenia żołdu, które podług wniosku komitetu, ma być zastosowane do oficerów marynarki tylko do stopnia majora, na wszystkich komendantów statków, ale wniosek Wüllerstorffa pozostał w mniejszości. Dłuższe rozprawy wywiązały się nad funduszami na utrzymanie floty w stanie należytym. Rząd wymagał na ten cel 27 miljonów, lecz po długiej i żywej dyskusji, w której przemawiali także za wnioskiem rządu wice-admirałowie Tegethoff i Wüllerstorff, uchylono takowy i stosownie do propozycji komitetu udzielono na tę pozycję tylko miljon. Na temże samem posiedzeniu minister skarbu państwa przedstawił wniosek dotyczący wspólnych pensij, na które domagał się kredytu dodatkowego. To dodatkowe żądanie nie pociąga za sobą wyższego obciążenia skarbu państwa, gdyż chodzi tylko o przeniesienie pozycji z budżetu krajowego do wspólnego. W końcu posiedzenia prezes książę Carol Auersperg, uproszony był w imieniu całego zgromadzenia przez hr. Wrbna, aby nazajutrz, w uroczystość urodzin cesarza, wynurzył temu ostatniemu uczucia najwierniejszego przywiązania delegacji austrjackiej, któremu to życzenie książę Auersperg z radością przyrzekł zadośćuczynić.

* (Zniesienie pogranicza wojskowego). Rząd austrjacki powziął w tych dniach ważne postanowienie, zezwalając na częściowe zniesienie pogranicza wojskowego. Podług *Korespondencji Peszteńskiej* kwestja ta była rozirząsaną najprzód na radzie ministerjalnej d. 14-go b. m. Wiedeńska *Presse* donosi, iż korona zgodziła się na to, iżby najpierw zwiniętą była granica Warasdyńska to jest okrąg pułków pogranicznych Kreuzer i st. Georges, a aby terytorjum odpowiednie zostało wcielone do Chorwacji cywilnej. Opócz tego znaczne punkta handlowe Sissek i Zeng mają być wyłączone z pogranicza wojskowego i być wcielone do terytorjum cywilnego. Tym sposobem wprawdzie stosunkowo mała część owego obszernego terytorjum zostanie wyswobodzoną ze swego położenia wyjątkowego; ale *Presse* ma słuszność sądząc, że jeżeli raz już zerwie się z zasadą nietykalności pogranicza wojskowego, to prawdopodobnie w niedalekim czasie i inne okręgi pułkowe poddane zostaną pod zarząd cywilny. Dość słusznie środek ten przypisywać można życzeniu niedawno wynurzonemu przez hr. Beusta, iżby przedewszystkiem zapewnić sobie sprzymierzeńców wewnątrz państwa, albo innemi słowami, życzeniu, uczynienia sejmowi węgierskiemu ustępstwa, oddawna i kilkakrotnie przezeń wymaganego. Jak donoszą korespondencje wiedeńskie, delegowani węgierscy dla tego tylko zaniechali podjęcia tej kwestji na teraźniejszych posiedzeniach, iż zamierzali podnieść tę kwestję energicznie na nadchodzącym sejmie państwa. Zdaje się że w Wiedniu chciano właśnie uprzedzić tę ewentualność. Interes węgierskiego sejmu w zniesieniu owej szczególniejszej instytucji jest łatwy do pojęcia, gdyż przez nią nietylko znaczna część terytorjum chorwacko-węgierskiego wyjętą była z pod jego juryzdykcji, ale właśnie ta instytucja w walkach 1848 i 1849 r. bezpośrednio użytą była przeciw węgrom w duchu reakcji. Słusznie obawiano się w Węgrzech, iżby przy zmiennej polityce, kierującej losami cesarstwa, nie powrócił dzień w którymby instytucja pomieniona wyświadczyć musiała podobne usługi; oprócz tego szczególna ustawa wojskowa owych okręgów, na zasadzie której, każdy obywatel był żołnierzem, i tym sposobem pozbawiony był praw i obowiązków nadanych konstytucją teraźniejszą, zbyt przeciwną była tej ostatniej, iżby dłużej utrzymaną być mogła. Wzgląd na pomoc wojskową, jaką owa kolonja żołnierska z jej 14 pułkami dawała przy stosunkowo niewielkich kosztach, musiał ustąpić w obec podobnych okoliczności tym bardziej, iż zdolność wojenna graniczanów w ostatnich wielkich wojnach wykazała się nie zbyt dobrze i że ci powiększej części tylko do służby garnizonowej na wybrzeżach adrjatyckich używani byli. (*Nordd A. Z.*).

* (Rocznica urodzin cesarza). Dzień 18 b. m. t. j. rocznica urodzin cesarskich, miała być obchodzoną w Wiedniu podobnie jak lat zeszłych, to jest paradą kościelną i t. p. Prażskie *Narodni Listy* wprawdzie głoszą, że ma być wydaną amnestja za przewinienia prasowe, z którego to powodu nawet odroczyć miano otwarcie posiedzeń sądu przysięgłych w Pradze, ale dotychczas nie słychać nic o podobnym akcie łaski, a *Narodni Listy* zapewne chciały tylko przez powyższą wiadomość napomknąć o nadziejach, z jakiemi wyglądany jest ów dzień urodzin. (*Nordd. A. Z.*)

* (Rozwiązanie milicji). *Trjest, 17 sierpnia.* Dziś nastąpiło rozwiązanie batalionu milicji terytorjalnej przez feldmarszałka-porucznika barona Wetzler na równinie pomiędzy Oporina i Prosecco. Na plac wystąpił batalion wojsk linjowych dla odebrania sztandaru. Baron Wetzler miał przemowę, w której rozwodził się nad złożoną przez batalion milicji przysięgą. Dowódca Mauroner odpowiedział, wynurzając podziękowanie milicji i zapewniając o wierności jej dla tronu cesarskiego. Podesta Angeli przemawiał w duchu pojednawczym. Mowa jego powitaną została okrzykami na cześć podesty i miasta. Poczem nastąpiło wydanie sztandaru przy odgłosie hymnu narodowego. (*Cor. Bür.*).

Francja.

* (Poprawki do uchwały senatu). *Constitutionnel* donosi, iż z ośmiu poprawek, wniesionych do komisji senatu, siedm przez tęż komisję odrzuconych zostało, a jedną tylko przedstawiono dla zakomunikowania jej ministrom. W obec takich okoliczności łatwo pojąć, iż zgoda tych ostatnich z komisją co do ostatecznego rezultatu narad nie była trudną. (*Nordd. A. Z.*)

* (Komisja senatu). *Paryż, 18 sierpnia.* Komisja uchwały senatu nie będzie miała dziś żadnej narady, ale zbierze się jutro dla wysłuchania dalszego ciągu objaśnień ministrów, dotyczących poprawek i zmian proponowanych przez komisję w pierwotnej osnowie uchwały senatu. Utrzymują, że ponieważ na tem posiedzeniu stanowcze podstawy sprawozdania zostaną ułożone, p. Devienne będzie mógł wkrótce ukończyć redakcję. Być może, że praca jego będzie mogła być odczytaną komisji w przyszły piątek lub sobotę. Złożonoby ją w biurze senatu w poniedziałek lub wtorek na publicznem posiedzeniu, a otwarcie rozpraw byłoby zatem zapowiedziane albo na 30 sierpnia, albo też na 1 września. Przeciąg ten czasu pomiędzy złożeniem sprawozdania a rozpoczęciem rozpraw nad niem, pozwoliłby udać się senatorom na rady jeneralne i wziąć udział w najważniejszych obradach zgromadzeń departamentalnych. Punkta, nad któremi toczyć się jeszcze będą rozprawy w łonie komisji, odnoszą się do redakcji artykułu 2-go uchwały senatu, którego celem jest określenie stosunków pomiędzy koroną a ministrami. Niektórzy członkowie komisji obstawać mają, jak zapewniają, nad nadaniem tej redakcji charakteru więcej stanowczego i dokładniej określonego. Inny punkt, nad którem rozprawy pozostały jeszcze w zawieszeniu, dotyczy wpro-

wadzenia do tego artykułu ustępu nadającego cesarzowi prawo, kiedy uzna to za stosowne, delegowania jednemu z ministrów prezydencji rady gabinetowej. Niektórzy członkowie komisji mają wreszcie domagać się, ażeby stosunki obu izb państwa pomiędzy sobą i koroną, zamiast być regulowane, jak proponuje uchwała senatu, przez prosty dekret cesarski, stanowione były przez osobną uchwałę senatu. Komisja w przedmiocie wskazanych punktów nie powzięła jeszcze żadnej decyzji. Postanowienie to zależeć będzie od jutrzejszych narad pomiędzy ministrami i komisarzami senatu. (*La Patr.*)

* (Nowy minister wojny). Wybór następcy po marszałku Nielu nie jest jeszcze zapewniony. Wymieniają na tę posadę trzy nazwiska: marszałka Mac-Mahona, jenerała Castelnau i jenerała Leboeuf. (*La Fr.*)

* (Podróż księcia Napoleona). Podług *Public* książę Napoleon, nie udając się do Konstantynopola, znajdować się będzie wraz cesarzową na poświęceniu kanału suezkiego, a następnie uda się do Indij wschodnich. (*Nordd. A. Z.*)

Belgja.

* (Pomnik Lebeau). W Huy, w Belgji odkryto 16-go sierpnia pomnik wzniesiony człowiekowi, który najwięcej zrobił dla niezawisłości tego kraju. Józef Lebeau, kiedyś pierwszy minister spraw zagranicznych nowo-tworzącego się państwa, i w tym charakterze, jako dyplomata i mówca na kongresie i w izbach, a później kilkakrotnie w ministerjach jako podpora stronnictwa liberalnego, zasłużył na pomnik wzniesiony mu przez miasto rodzinne. Pomiędzy mowami jakie miano przy tej okoliczności, szczególniejsze wrażenie wywołała mowa p. Rogier, który w wyrazach pełnych uznania oddawał cześć pamięci swego towarzysza. (*Nordd. A. Z.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Przygotowania). Depesza z Konstantynopola donosi, że cesarzowa francuzów spodziewaną jest tam 10-go września. Przygotowania na przyjęcie jej są już prawie ukończone. (*La Fr.*).

* (Kanał suezki). Otwarcie kanału suezkiego postanowione zostało stanowczo na 16-go listopada. (*La Fr.*).

Ameryka.

* (Rząd w Paragwaju). Raporta brazylijskie donoszą o układzie jaki nastąpił 2-go czerwca, w łonie komisji zebranej w Buenos-Ayres, a złożonej z pełnomocników trzech państw sprzymierzonych, i trzech paragwajskich mężów zaufania, w celu ustanowienia rządu tymczasowego w Paragwaju. Podług tego, rząd tymczasowy będzie tylko narzędziem w ręku sprzymierzonych do administrowania krajem w ich celach. Faktycznego znaczenia układ taki mieć nie może przed ukończeniem wojny i przed uznaniem go ze strony zagranicy. (*Nordd. Allg. Ztng*).

Nowa cerkiew prawosławna na Pradze.

(Artykuł wzięty z *Warsz. Dniew.*)

Oczekiwania prawosławnej ludności Warszawy i przedmieścia Pragi ziściły się nakoniec. Rozpoczęta w roku 1867 budowa cerkwi prawosławnej na Pradze, przedmieściu Warszawy, pod wezwaniem św. Marji Magdaleny, a ukończona w grudniu roku zeszłego, poświęcona została uroczyście 29-go czerwca r. b., w dniu św. apostołów Piotra i Pawła.

Nie ubliżymy prawdzie, jeżeli powiemy, że wzniesienie prawosławnej świątyni na Pradze zajmowało zarówno prawosławną ludność Warszawy i całą prawosławną Rosję, która nie szczędzi ofiar dla ustalenia w Królestwie Polskiem ruskiego żywiołu i dla rozszerzenia prawosławia. Dla tego pospieszamy podać do publicznej wiadomości niektóre szczegóły dotyczące budowy, powierzchowności i wewnętrznego urządzenia tej nowo-wzniesionej świątyni.

Inicjatywa wybudowania na przedmieściu Warszawy pierwszego kościoła prawosławnego, wniesioną była przez arcybiskupa warszawskiego Joanicjusza i byłego dyrektora głównego zwiniętej komisji rządowej spraw wewnętrznych i duchownych w Królestwie Polskiem, księcia Czerkaskiego, im więc przedewszystkiem świątynia prawosławna pragska zawdzięcza swój początek. Najprzewielebniejszy Joanicjusz, będący strożem prawosławia w Królestwie Polskiem, podczas krwawych rozruchów, wywołanych wypadkami 1863 roku, zaraz po uśmierzeniu rokoszu, zaczął starać się o podźwignięcie bytu prawosławnego duchowieństwa w Królestwie Polskiem, o zdjęcie z niego tego moralnego poniżenia, w jakiem było ono postawione siłą miejscowych okoliczności i możnego wtedy katolicyzmu, pomimo woli rządu, i o budowę w różnych miastach kraju nadwiślańskiego cerkwi prawosławnych. Po przytłumieniu rokoszu, poczęli od czasu do czasu przybywać do kraju nadwiślańskiego ruscy urzędnicy, handlarze i przemysłowcy, wraz z rodzinami; w roku 1865, zjechało do Warszawy tylu rosjan, szczególniej urzędników, że świątynie prawosławne warszawskie nie mogły w sobie pomieścić pobożnych, zwłaszcza w dnie świąteczne i uroczyste. Uznając przeto widoczną potrzebę zbudowania nowej cerkwi najprzód w Warszawie, arcybiskup Joanicjusz zakomunikował myśl swoją księciu Czerkaskiemu. Później obadwa oni naradzali się nad tym ważnym przedmiotem, nareszcie dobrze go obmyślawszy, złożyli swą opinję Namiestnikowi Królestwa Polskiego.

Hrabia Berg, którego staraniom także ludność prawosławna Helsingforsu zawdzięcza wspaniałą świątynię prawosławną (1), przyjął wniosek arcybiskupa i księcia Czerkaskiego bardzo uprzejmie, i oświadczywszy gotowość wyjednania Najwyższego zezwolenia i potrzebnego funduszu, zlecił księciu Czerkaskiemu sporządzenie przedewszystkiem projektu budowy cerkwi.

Przystąpiono więc do wypracowania projektu i w tym celu powołany był z Petersburga budowniczy synodalny, radca stanu Syczew. Po naradzeniu się z arcybiskupem warszawskim i z księciem Czerkaskim, p. Syczew wygotował projekt budowy cerkwi i obliczenie kosztów (95,000 rs.), wraz z objaśnieniem projektu i planem. Następnie, na żądanie księcia Czerkaskiego, p. Syczew złożył dodatkowe plany i wyjaśnienia, po odebraniu których, przygotowawcze prace budowniczego Syczewa można było uważać prawie za ukończone.

W ślad zatem książę Czerkaski wyjednał decyzję Namiestnika Królestwa, względem delegowania do jego dyspozycji kapitana inżenierji p. Palicyna, w charakterze budowniczego cerkwi. Z wydelegowaniem p. Palicyna w kwietniu 1866 roku do księcia Czerkaskiego, ten zlecił mu, przed rozpoczęciem robót sporządzić projekt budowy, t. j. stosownie do pomysłu budowniczego, zakreślić rozmiary wszystkich części gmachu pod względem trwałości, i przygotować oddzielne projekta różnych części budowy, podług których można byłoby ułożyć dokładny kosztorys.

Pod dniem 26 maja 1866 roku, kapitan Palicyn złożył szczegółowy kosztorys budowy cerkwi, i wszelkie rysunki, z niektóremi zmianami początkowych projektów, poczynionemi po wspólnem naradzeniu się z budowniczym, twórcą pierwotnego planu, p. Syczewem. Kosztorys ten i rysunki naprzód przesłane były radzie budowniczej przy byłej komisji spraw wewnętrznych i duchownych; rada zatwierdziła ogólny projekt, ale kosztorysy, sporządzone podług przyjętych w Cesarstwie zasad, przesłane były do zarządu inżynierji okręgu wojennego warszawskiego. Zarząd ten, po przejrzeniu anszlagów i projektów, znalazł je zupełnie odpowiedniemi wszelkim wymaganiom i dostatecznemi dla wyjednania zatwierdzenia projektu i wyanszlagowanej sumy, która wszakże podwyższona została do 122,000 rub. sr. (2).

Następnie w lipcu 1866 r. Namiestnik Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Berg, z arcybiskupem Joanicjuszem i księciem Czerkaskim, obrali miejsce dla zbudowania cerkwi, właśnie to same, na którem ta jest wzniesiona; Namiestnik złożył pod najwyższe zatwierdzenie projekt i anszlag, i upoważnił księcia Czerkaskiego do utworzenia „osobnego komitetu budowy prawosławnej cerkwi na Pradze" pod prezydencją senatora jenerał-lejtnanta Rożnowa. Na członków komitetu, za porozumieniem się księcia Czerkaskiego z arcybiskupem warszawskim, obrani zostali wyłącznie rosjanie: dymisjonowany jenerał-major inżenierji Golikow, vice-gubernator warszawski Daniłow (referent komitetu), protojerej katedralny warszawski Metaniew, pułkownik artylerji Gryszyn (kasjer), dyrektor 1-go gimnazjum warszawskiego Orłow, dymisjonowany podpułkownik Fedorenko, kapitan inżenierji Palicyn (konstruktor cerkwi), obywatel poczesny Istomin i kupiec moskiewski Jakunin. Jednocześnie dla komitetu przepisana była oddzielna instrukcja; prócz tego, dla rozbierania kwestij technicznych dozwolono komitetowi powoływać do swego grona, w miarę zachodzącej potrzeby, budowniczego Bobińskiego, należącego do składu b. komisji spraw wewnętrznych i duchownych, inżyniera wojskowego, i znosić się z budowniczym synodalnym, p. Syczewem. Obok tego udzielono do dyspozycji komitetu na pierwszy raz 10,000 rsr. z funduszu 25,000, wyznaczonego z byłej kasy Królestwa Polskiego na rok 1866 na budowę prawosławnych cerkwi w królestwie, a to dla przygotowania materjałów.

Na wiosnę 1867 roku, projekt uległ w Petersburgu niektórym zmianom radykalnym, przerobiony został z gmachu o jednej kopule na gmach o pięciu kopułach; poczem projekt, plany i anszlag zostały zatwierdzone. 14 czerwca 1867 r. odbyło się uroczyście założenie fundamentów cerkwi; przyczem nabożeństwo odprawił arcybiskup Joanicjusz, w asystencji znajdującego się wtedy w Warszawie duchowieństwa prawosławnego, w obecności Jeneral-Feldmarszałka, dygnitarzy wojskowych i cywilnych, i licznego zgromadzenia prawosławnych.

Widzieliśmy pragską cerkiew zupełnie prawie ukończoną 1-go grudnia 1868 roku, a 15-go zwiedzili ją Jeneral-Feldmarszałek i arcybiskup Joanicjusz, w towarzystwie wyższych urzędników tutejszych, i znaleźli ją zupełnie gotową. Jeżeli więc rozpoczęcie budowy uważać będziemy od dnia założenia 14-go czerwca 1867 roku, a ukończenie jej 15-go grudnia 1868 r., to w rezultacie wypada, że prawosławna świątynia pragska zbudowana została w rok i pięć miesięcy. Wprawdzie zamierzano ukończyć tę cerkiew w jesieni 1868 r., ale wtedy miano na widoku, że roboty rozpoczną się rokiem wcześniej—w lecie 1866 roku, co nie mogło nastąpić dla tego, że przerobienie projektu i inne okoliczności odwlekły budowę do wiosny 1867 roku, na który to rok, z rozporządzenia komitetu budowniczego, przygotowano potrzebne materjały. Podług zapewnienia specjalistów, pośpieszna ta budowa spowodowana przez nadzwyczajne okoliczności, bynajmniej nie przyczyniła się do uszczerbku trwałości gmachu. Wszyscy prawosławni mieszkańcy Warszawy, wraz z nami, z szczególnem zamiłowaniem patrzali na bieg robót przy wznoszeniu pragskiej cerkwi od chwili założenia, aż do ukończenia tejże, i muszą przyznać, że roboty te wykonywano sumiennie i z nadzwyczajnym pośpiechem. Już w czasie przejazdu przez Warszawę Najjaśniejszego Cesarza w drugiej połowie września 1868 r. nietylko główna kopuła i kopuła dzwonnicy, ale nawet jedna facjata boczna zupełnie były ukończone i rusztowania zdjęte. Jego Cesarska Mość raczył oglądać ukończone roboty, był zupełnie zadowolony i dziękował Hrabiemu Namiestnikowi i komitetowi budowniczemu. Od lipca 1868 roku roboty szły z nadzwyczajnym pośpiechem; od tego czasu, dla prędszego ukończenia rozmaitych robót, musiano jednocześnie wykonywać takowe. Tak, naprzykład, sztukaterje i malowanie ścian robiono jednocześnie w różnych miejscach i na różnych wysokościach, a na dole układano posadzkę marmurową. Musiano zakładać rusztowania skomplikowane zewnątrz i wewnątrz gmachu, i często zmieniać je dla uniknienia wypadków, co stało się powodem, że na wiosnę roku bieżącego zaszła potrzeba nieznacznych poprawek. W całym ciągu budowy nie zdarzyło się żadnego smutnego wypadku, jakie częstokroć bywają przy budowach mniej trudnych i nie tak pośpiesznych. Przystępujemy teraz do treściwego ale dokładnego opisania samej cerkwi. Cerkiew ta wzniesiona jest w środku przedmieścia, po prawej stronie drogi prowadzącej od banhofu kolei żelaznej petersbursko-warszawskiej do nowego mostu, naprzeciwko byłego zamku królewskiego, na równinie, jakkolwiek nizkiej, ale zewsząd otwartej i najdogodniejszej. Nizkie położenie miejsca wymagało wprawdzie znacznego powiększenia wydatków; przy kopaniu bowiem fundamentów na głębokości 5 stóp od powierzchni gruntu występowała zaskórna woda; dla uchylenia więc wilgoci z dołu i nierównego osiadania różnych części gmachu, założono pod fundamenta prawie ciągłą warstwę betonu, a większą część spodnich fundamentów i murów dolnych spojono cementem portlandzkim. Głębokość fundamentu aż do warstwy betonu wynosi 12 stóp. (*d. n.*)

(1) Poświęcona 15 października 1868 r.

(2) Następnie na wyzłocenie kopuł i inne koszta, początkowo nieobrachowane, anszlag podwyższony został do 144,000, potem do 154,000, a nakoniec do 162,000 rsr. przeszło.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 9 (21) Sierpnia.

* **(Nowe dzieło).** Wyszedł z pod prasy 7-y zeszyt 1-ej serji dzieła p. t. *Świat Duchów, czyli sny, przeczucia i widzenia*; pod redakcją *Leona Rogalskiego*, nakładem kantoru księgarskiego Zygmunta Szleifsztejna.

Kalendarz.

W niedzielę 10 (22) sierpnia, — śśw. Jacka wyzn. i Symforjana męcz. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 55; zach. o godz. 7 min. 9.

W poniedziałek 11 (23) sierpnia, — św. Filipa Benicjusza wyzn. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 57; zach. o godz. 7 min. 7.

Stan pogody.

Dziś z rana + 12.°2 R.

Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	754.2	753.8
Termometr Reaumura	+12.°0	+18.°1
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 18,°5 R. Najmniejsze ciepło + 11,°7 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 2.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w sobotę, opera w 1-ym akcie, **Verbum nobile**. — Osoby: Pan Serwacy—p. *Borkowski;* Zosia jego córka—panna *Wojakowska;* Pan Marcin—p. *Köhler;* Stanisław — p. *Ziołkowski;* Pan Bartłomie;—p. *Kozieradzki.*—Divertissement układu p. Turczynowicza **Uroczystość róż**; — komedja w 2 aktach, **Żony, które za nos wodzą mężów**. — Osoby: Doktór Fouchère — p. *Ostrowski;* Paulina, jego żona — panna *Figarska;* Zofja, ich córka — panna *Gilska;* Pan Liski—p. *Chomiński;* Pani Liska — pani *Mazurowska;* Tomasz, ich syn— p. *Kwieciński;* Pan Piotr — p. *Sawicki;* Marysia, służąca doktora—panna *Seredyńska;* Lokaj w liberji strzeleckiej—p. *Lesiewicz;* Jan — p. *Jejde;* Mikołaj—p. *Dobrowolski;* Dorota—***. — **Mazur**. — *Jutro, w razie niepogody*, opera **Piękna Helena**. — *Wczoraj*, w piątek, dawano obraz dramatyczny **Ostatnie chwile Kopernika**; komedje **Żony, które za nos wodzą mężów**; było osób 331.

TEATR NA WYSPIE W ŁAZIENKACH. — *Jutro*, w niedzielę, operetka **Bursze**; 1-szy akt baletu **Katarzyna córka bandyty**.

DOLINA SZWAJCARSKA. —*Dziś i codziennie*, **Koncert** B. Bilsego, dyrektora królewsko - pruskiej orkiestry, złożonej z 60-ciu doborowych artystów. — We środy i soboty, **Koncerta symfoniczne**.—*Jutro*, w niedzielę: — I. Uwertura z op. „Nocleg w Grenadzie", Kreutzera; La Bouquetiere, walc Godfreya; „Oberona róg czarodziejski", fantazja Wieprechta; Wielki polonez, Emanuela Kani (nowy). II. Uwertura z op. „Leonore", Beethovena; Wspomnienie Coventgarden, walc Straussa; Duet z op. „Linda", Donizettego; „Kongres melodyjny", 1-y raz wielkie potpourri Conradiego: Treść: 1) Marsz amazonek z „Fantaski", Hertla; 2) Pieśń ludowa (pomaszerujemy do miasta); 3) Wspomnienie Peterhofu, walc Gungla; 4) Tęsknota, walc Beethovena; 5) Kuplet; 6) Baśń z pięknych czasów, walc Fausta; 7) z „Dziesięciu cór na wydaniu"; 8) Serenada Haydna; 9) Uwertura „Wesołe kumoszki z Windsoru"; 10) Juristenballtänze, Straussa; 11) Z „Urlopu po capstrzyku", Offenbacha; 12) Kankan z „Życia paryzkiego", Offenbacha; 13) Z opery „Afrykanka", Meyerbeera; 14) Szturmmarsz-galop, Bilsego; 15) Z „Traviata", Verdiego; 16) Pieśń z „Rozrzutnika", Kreutzera; 17) Pieśń austrjacka; 18) Ave Marja, Schuberta; 19) Concerthaus-polka, Bilsego; 20) Z op. „Piękna Helena", Offenbacha; 21) „Marzenia", Schumana; 22) „Słowik", śpiew, Alabiewa; 23) Nad modrym Dunajem, walc Straussa; 24) Wenn die Schwalben heimwärts ziehen, pieśń Abta; 25) Z opery „Afrykanka", Meyerbeera; 26) Rakoczy-marsz; 27) Les gardes de la reine, walc Godefreya; 28) Z opery „Lohengrin" Wagnera; 29) Z opery „Wiedeńczycy w Berlinie", Steirischa, Blaubart i Jodler; 30) Marsz amazonek, Hertla.—III. Uwertura z op. „Hugonoci", Meyerbeera; Medytacja nad 1-ą preludją Seb. Bacha, Gounoda; Perpetuum mobile, walc Straussa; „Poczta", solo na trąbce i 4-ch waltorniach; Bauern-polka, Straussa.

Pojutrze, w poniedziałek:—I. Uwertura z Schillera „Marji Stuart", Vierlinga; Hofbal-tänze, Straussa; Largo z D-dur kwartetu, Haydna; Sekstet i finał z opery „Hugonoci", Meyerbeera.—II. Uwertura „Król Lear", Berlioza; Vibrationen-walc, Straussa; „Das kind beim Einschlafen", Schumana; „Kronika muzykalna", wielkie potpourri Bilsego. — III. Uwertura z op. „Ilka", Dopplera; „Frauenhez", polka mazurka, Straussa; Berceuse księcia Emila Sayn-Wittgensteina; Katarzyna-kadryl, Bilsego. — Początek o godzinie 6-ej.—Cena wejścia kop. 20.— *Wczoraj*, było osób 570.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ELDORADO (przy ulicy Długiej).— *Dziś i codziennie*, przedstawienia **Towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich**. —Początek orkiestry o godzinie 7-ej, a przedstawienia o godz. 8-ej. — Pojutrze *w poniedziałek*, przedstawienie na benefis panny *Lea*. — *Wczoraj*, było osób 285.

ALKAZAR (ulica Królewska). — *Jutro i codziennie*, **przedstawienie trupy niemieckich artystów**, pod dyrekcją pani Leopoldyny v. Lukatzy. — Początek o godzinie 7½. — *Wczoraj*, było osób 445.

TIVOLI.—*Dziś i codziennie* przedstawienia **humorystyczno-wokalne** w języku polskim i **tańce** przy doborowej orkiestrze, pod dyrekcją p. Russanowskiego. — Zaczyna się o godzinie 8-ej wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 198.

KASSINO (przy ulicy Ś-to Krzyzkiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia humorystyczne** w języku polskim złożone ze śpiewów i tańców, pod dyrekcją H. Modzelewskiego. — Początek o godzinie 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 178.

ELYSIUM (dawniej pod Lipką, ulica Przejazd N. 5).— *Dziś i codziennie*, **Przedstawienie północno-niemieckich śpiewaków i dramatycznych artystów**. —Początek o godzinie 7½ wieczorem.

DOLINKA PRAGSKA.—*Dziś i codziennie*, **przedstawienia** złożone z tańców, śpiewów i sztuczek **humorystycznych**, pod dyrekcją p. Bukowskiego.—Początek o godzinie 7½.

WENECJA PRAGSKA. — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia** złożone z tańców, śpiewów i sztuczek **humorystycznych** pod dyrekcją p. Piwka. — Początek o godzinie 7½.

WYSTAWA STEREOSKOPÓW z podarkami, czyli loterja bez przegranej allegri, — *codziennie*, w restauracji Bremera w domu przechodnim Rezlera przy ulicy Senatorskiej.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *Dziś i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrji z drzewa korkowego**. — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

W PRADO za rogatkami Wolskiemi, zakład gastronomiczno-spacerowy, *codziennie* jest otwarty. — *W sobotę*, w niedziele i każde święto grywa **orkiestra** w pełnym komplecie, wspaniałe fajerwerki i ognie bengalskie. — Początek o godzinie 5-ej po południu. — Wejście w dni świąteczne od osoby kop 15. — Dzieci do lat 10-u bezpłatnie; starsze kop. 5.

* Przyjechali do Warszawy: książę *Hohenlohe*, i jenerał-major *Kazimirski*, z Petersburga; ks. prałat *Zwolinski*, z zagranicy.

* Dnia 8 (20) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 50, wyzdrowiało 49, umarło 6, pozostało 1576 (mężczyzn 732, kobiet 844), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 166, kobiet 172.

* Dnia 8 (20) b. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan:* płci męzkiej 10, płci żeńskiej 14; *starozakonnych.* płci męzkiej 5, płci żeńskiej 6, razem 35;—**zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — **umarło**: *chrześcjan:* płci męzkiej 12, płci żeńskiej 9; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 29.

* Zmarli w tych dniach: Marja Emilja z Frydrychowskich Oprządkiewiczowa, lat 21; Gracjan Rudowski, obywatel ziemski; Aleksander Marszewski, urzędnik archiwum Królestwa, lat 56; Adolf Przeciszewski, rzeczywisty radca stanu, b. marszałek szlachty powiatu rosieńskiego, lat 64; Jan Wolf, urzędnik drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej i bydgoskiej, lat 35; Marjanna z Karpińskich 1-go ślubu Szteynerowa, 2-go Żebrowska, wdowa; Marjanna z Gajewskich Kawałkowska; Józef Mirowski, prezes trybunału cywilnego w Suwałkach; Karol Łebkowski, właściciel dóbr Pęgowice w powiecie łęczyckim położonych, chwilowo bawiący w Warszawie lat 24.

Ceny Targowe.

dnia 8 (20) Sierpnia 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — rubli sr.	Korzec od — kop.	do — rubli sr.	do — kop.
Pszenica	12	60	6	55	7	87
Żyto	7	96	4	50	4	97½
Jęczmień	5	76	3	45	3	60
Owies	3	72	2	25	2	32½
Groch polny	—	—	—	—	—	
Kartofle	1	44	—	82½	—	90

Pud siana od kop. 27½—30. Pud słomy od kop. 22½—25.

Dowozy: Pszenicy 206; Żyta 343; Jęczmienia 57;

Owsa 857 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 9 (21) Sierpnia 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	6	50
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	3	45
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—			—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—			—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	93	19	92	86
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	93	36	92	86
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	100	50	100	25
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	78	11	77	81
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	90	—	89	25
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	174	—	173	—
„ „ „ z 1866 rs. 100	—	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	103	—	102	25
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	75	50	75	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—		—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	74	50	73	50
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—
WEXLE.				
Berlin . . . 100 Tal. 2 m.	117	—	116	85
„ . . . „ „ k. t.	116	85	116	70
Wrocław . . „ „ 2 m.	—	—	—	—
Gdańsk . . . „ „ 2 m.	116	85	116	70
Hamburg . . 300 B. Mk. 2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1 Ft. St. 3 m.	8	5	8	3
Paryż. . . . 300 Frank. 2 m.	96	30	—	—
Wiedeń . . 150 Zł. W. A. 2 m.	96	90	96	75
Petersburg . . 100 Rsr. 1 m.	—		—	—
„ . . „ „ k. t.		—	—	—
Moskwa . . . „ „ 1 m.	—	—	—	—
„ . . . „ „ k. t.				—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs.—k. 64⁴/₉.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs.—k. 88⁸/₉.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 8 (20) Sierpnia 1869 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		76⅝
Weksle na Warszawę		76⅜
„ Petersburg 3 tygodn.		84¾
„ „ 3 miesięczny		84⅜
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		-
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		82
Listy Zastawne 4%		71
Listy Likwidacyjne		59⅜
Obligacje Skarbowe 4%		69¼
Koleje Rosyjskie		102¾
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		96
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		82
Akcje Drogi Żelaźnej Warsz.-Wiedeńskiej		62⅝
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		63¾
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		137
„ „ „ 2-ej emisji		136¾
5-ta Pożyczka Stieglitza		69⅝
5% Listy Zastawne Ruskie		81¼
Żyto na targu		55
„ na dostawę w jesieni		54
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		123 90
„ Hamburg		90 80
„ Paryż		49 25
Pożyczka Narodowa		72
5% Metaliki		63
Akcje Banku Kredytowego		311 80
Z PARYŻA.		
Renta 3%		73 45
Renta Włoska		56 25
Akcje Kredytu Ruchomego		236 25
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		93³/₁₆

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 5831. Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w myśl przepisu Art. 188 prawa o Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem z roku 1825, tudzież postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 18 (30) Czerwca 1827 r. odbyć się ma w dniu 3 (15) Września r. b. Ogólne zebnanie posiadaczy Listów Zastawnych, w celu wyboru Prezesa i czterech Radców komitetu właścicieli Listów Zastawnych, w miejsce wychodzących z urzędowania.

Każdy z posiadaczy Listów Zastawnych, któremu wedle Art. 189 prawa o Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem z roku 1825, służy wolność głosowania na ogólnem zebraniu, zgłosić się winien w dniach 29 Sierpnia (10 Września), 1 (13) i 2 (14) Września r. b. do biura Dyrekcji Głównej dla uzyskania biletu wnijścia do wielkiej sali zebrań w gmachu Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w której wybory odbywać się będą, a to w godzinach od 9 z rana do 1 po z południa, i wymienić imię, nazwisko i zamieszkanie swoje, oraz złożyć książeczkę legitymacyjną, jeżeli w Warszawie zamieszkały, lub inny dowód legitamacyjny, jeżeli zamieszkanie jego jest na prowincji, tudzież okazać Listy Zastawne w ilości nadaiącej prawo do głosowania i podać wykaz własnoręcznie podpisany, obejmujący litery i numera tychże Listów Zastawnych.

Po przekonaniu, że zgłaszającemu się służy prawo głosowania, wydanym mu zostanie bitel wnijścia przez delegowanego członka dyrekcji głównej z oznaczeniem liczby kresek, do jakiej udowodni prawo.

Bilet rzeczony służyć może tylko osobie na nim wyrażonej, a przy oddawaniu go wchodząc na zebranie okazać należy i wyż wspomniany dowód ligitymacyjny.

Warszawa dnia 1 (13) Sierpnia 1869 r.

p. o. Prezesa.
Generał-Lejtenant, Gieczewicz.
1—3 p. o. Pisarza, Damięcki.

N. D. 5990. Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Niniejszem oznajmia, że zagubione przez Eufenję Stypułkowską świadectwo na utrzymanie szkoły prywatnej elementarnej żeńskiej w mieście Warszawie ulega skasowaniu i dla tego za nieważne uważane być powinno.

Warszawa d. 7 Sierpnia 1869 r

p. o. Dyrektora Kancelarji, Michniewicz.
p. o. Naczelnika Wydziału, Kosmowski.

N. D. 5973 *Войтъ Гмины Едвабно.*

Мойтъ Гмины Едвабно Ломжинской Губерніи, Кольненскаго Уѣзда объявляетъ, что житель городского посада Едвабно, Кольманъ Іоськовичъ Саперштейнъ, желаетъ переселится на жительство въ Имперію Гродненской Губерніи, за симъ если кто имѣетъ какіе либо претензіи къ Саперштейну то долженъ заявить таковыя въ Управленіи Гмины Едвабно установленнымъ порядкомъ въ теченіи 30 дней, со дня объявленія, ибо по срокѣ претензіи принимаемы не будутъ и переселеніе Кольману Саперштейну по порядку законному послѣдуетъ.

Посада Едвабно, 5 Августа 1869 года.
1—3 Мсциховскій.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 5988. Prokuratorja w Królestwie Polskiem.

Podaje do wiadomości, iż po Gabrycelu Maruszewskim b. Pisarzu Sądu Pokoju w Lipnie i małżonce jego Teresie z Młodzianowskich Maruszewskiej, w roku 1832 w mieście Lipnie Gubernji Płockiej zmarłych, pozostała suma rs. 68 kop. 95 w depozyt Banku Polskiego złożona.

Ponieważ dotąd nikt nie objawił do tego spadku praw swoich, na mocy więc postanowienia byłej Rady Administracyjnej z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. wzywa niniejszem sukcesorów wyżej rzeczonych Gabryela i Teresy z Młodzianowskich małżonków Maruszewskich, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia zgłosili się z swemi prawami do tego spadku, albowiem po upływie oznaczonego terminu, wniesionem będzie przed Trybunał Cywilny w Płocku żądanie o zasądzenie takowego na rzecz Skarbu.

Płock d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r.
Sadkowski.

N. D. 5984 Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Tekli z Sierakowskich 1-go Sutkiewicz, 2-go po Franciszku Gajewskim wdowy, wierzycielki sum z dóbr Szolec dawniej z Okręgu Orłowskiego w depozycie Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego będących, jako to rs. 75 w liście zastawnym z 14 kuponami; rs. 675 w listach zastawnych z kuponami od włącznie półrocza drugiego 1859 r.; rs. 90 w listach zastawnych z kuponami od włącznie półrocza pierwszego 1862 r.; rs. 23 kop. $32\frac{1}{2}$ gotowizną.

2. Rozalji z Szutkowskich Florjana Godlewskiego żony, Ksawerego Szutkowskiego i Józefy z Rutkowskich 1-go Szutkowskiej 2-go po Janie Jastrzębskim wdowy, współwłaścicieli nieruchomości Warszawskiej Nr. 2513, toczą się postępowania spadkowe, do uregulowania których, termin na dzień 14 (26) Lutego 1870 roku w Kancelarji hypotecznej wyznaczam.

Warszawa d. 9 (21) Sierpnia 1869 r.
Dziedzicki Adam.

N. D. 6008. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Do regulacji spadku po śmierci:

Antoniego Krosnowskiego, wierzyciela sum rs. 1350 i 450 na dobrach Górki i Bieżewice okręgu Gostyńskiego ubezpieczonych, termin na dzień 18 (30) Listopada 1869 r. w kancelarji mojej wyznaczony zostaje.

Jan Masłowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. *6010. Варшавское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляется, что 18 (30) сего Августа въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ Варшавскомъ Губернскомъ Правленіи изустные торги съ пониженіемъ на окрашеніе крыши, одстроеніе водосточныхъ трубъ и желобовъ на зданіяхъ Варшавской Слѣдственной тюрьмы и Варшавскихъ Исправительныхъ Судовъ, каковые предположено начать отъ смѣтной суммы 911 руб. $52\frac{1}{2}$ коп.

Желающіе принять на себя сказанныя работы обязаны представить въ Губернское Правленіе къ торгамъ въ залогъ наличными деньгами 180 руб.

Торговыя кондиціи и смѣта будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табелныхъ дней въ присутственное время въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи сего Правленія.

Г. Варшава, 8 Августа 1869 года.

Вице Губернаторъ, Даниловъ.
Совѣтникъ, Пухальскій.
Стар. Дѣлопроизводитель, Яновскій.

N. D. 5808. Люблинская Казенная Палата.

Симъ объявляетъ, къ всеобщему свѣдѣнію, что 4 (16) Сентября сего года въ 12 часовъ полудня, будутъ производиться въ Казенной Палатѣ вторичные аукціонные торги на продажу подуховныхъ домовъ подъ № 47 и 48 въ г. Люблинѣ, подъ № 120 и 216 и безъ номера въ м. Красникѣ и попіярскаго дома въ м. Ополѣ, отъ уменшенныхъ на ¼ часть оцѣночныхъ ихъ суммъ именно:

а. Домовъ подъ № 47 и 48 въ г. Люблинѣ раздѣльно отъ суммы 9,993 руб.

б. Дома подъ № 120 въ м. Красникѣ отъ 135 руб.

в. Дома подъ № 216 въ м. Красникѣ отъ 900 руб.

г. Дома безъ немера въ м. Красникъ отъ 195 руб. и

д. Попіярскаго дома въ м. Ополѣ отъ 4,994 руб.

Торги эти будутъ производиться изустно; но дозволяется высылать по почтѣ, или лично представлять Присутствію Казенной Палаты до 12 часовъ дня назначеннаго для торговъ объявленія въ запечатанныхъ конвертахъ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, по прилагаемой у сего формѣ, безъ подчистокъ и подскребокъ, по каждому изъ помянутыхъ домовъ, каковыя объявленія будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ.

Подобныя условія для этихъ торговъ, можно видѣть въ Люблинской Казенно Палатѣ ежедневно въ присутственное время.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинской Казенной Палаты отъ   с. г. за №   о имѣющихъ производиться 4 (16) Сентября с. г. таргахъ на продажу подуховнаго дома (указать подъ какимъ померомъ и гдѣ симъ заявляю, что желаю купить означенную недвижимость за сумму) писать сумму цифрами и прописію съ соблюденіемъ всѣхъ условій установленныхъ для этой продажи.

На представленный временный залогъ въ суммѣ (писать цифрами и прописію) прилагая квитанцію (такого то) Казначейства.

Настоящее объявленіе писано (такого то числа, мѣсяца и года, подписать четко имя и прозваніе) проживаю (указать мѣсто жительства.

г. Люблинъ, дня 30 Іюля 1869 года.

Временно,
и. д. Начальника Отдѣленія, А. Шмидтъ.
Стар. Дѣлопроизводитель, Влодарскій.

N. D. 5985 Naczelnik Kancelarji Prokuratorj w Królestwie Polskiem.

Podaje do wiadomości, że w dniu 18 (30) Sierpnia 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu Rządowym przy ulicy Leszno Nr. 734/5 w miejscu posiedzeń Prokuratorji, odbędzie się licytacja (in minus) przez opieczętowane deklaracje na dostawę na potrzebę Biòra Prokuratorji na czas od d. 18 (30) Sierpnia 1869 r. do d. 18 (30) Sierpnia 1870 r. węgli kamiennych około 488 czetwierti czyli 800 korcy, drzewa sosnowego w szczapach około sążni 15 kubicznych swiec stearynowych około 1300 funtów, swiec łojowych około 350 funtów, łoju topionego około 4 pudów.

Cena do licytacji oznacza się za jedną czetwiert węgla kamiennego rs. 1 k. 52, a za korzec wyrównywający sześciu pudom kop. 93, za sążeń kubiczny drzewa sosnowego w szczapach rs. 8 kop. 58, za jeden funt swiec stearynowych po kop. $28\frac{1}{2}$ a za funt swiec łojowych kop. $18\frac{1}{4}$ i za jeden pud łoju topionego rs. 8 kop. 37.

Dostawić się mające węgle powinny być grube, czyste i paliste, drzewo suche i smolne, swiece z czystej stearyny i łoju nietopliwe i jasno palące się. Kto więc w deklaracji swojej od ceny, wyżej wyrażonej na korzyść Skarbu najwięcej odstąpi, ten utrzyma się przy dostawie powyższych artykułów.

Każdy chęć licytowania mający, winien złożyć w dniu licytacji jako vadium na jej dotrzymanie do rąk Naczelnika Kancelarji na węgle i drzewo rs. 50, na swiece i łój także rs. 50, które nieutrzymującemu się natychmiast będzie powrócone. Deklaracje najpóźniej przed godziną 12 w dniu do licytacji oznaczonym, dołączonem również być powinno świadectwo policyjne, że deklarant posiada w Warszawie fabrykę i skład swiec, oraz skład węgla kamiennego lub drzewa z dostatecznym zapasem.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą codziennie w godzinach od 10 z rana do 3 po południu wyjąwszy świąt i dni uroczystych galowych, u Naczelnika Kancelarji Prokuratorji.

Warszawa d. 18 (30) Lipca 1869 r.
Kołakowski

Wzór do deklaracji.

która napisana być powinna na papierze stemplowym ceny kop. 15, czysto wyraznie, bez przekreśleń i skrobań, zapieczętowana w kopercie wraz z kwitem na vadium.

Deklaracja

W skutek ogłoszenia Prokuratorji w Królestwie Polskiem, zamieszczonego w Dzienniku Warszawskim z dnia   i Nr.   podaję niniejszą deklarację, iż podejmuje się dostawy dla Biòra Prokuratorji na czas od dnia 18 (30) Sierpnia 1869 r. do dnia 18 (30) Sierpnia 1870 r. węgli kamiennych taką ilość jaka okaże się potrzebną, drzewa sosnowego w szczapach około 6 sążni kubicznych, swiec stearynowych około funtów 1300, swiec łojowych około funtów 175, łoju topionego około pudów 2 w gatunku jak najlepszym, węgle grube czyste i paliste drzewo syche i smolne, swiece z czystej stearyny i łoju nietopliwe i jasno palące się, po cenie najniższej, a mianowicie: za czetwiert węgla kamiennego po rs.   kop.   za jedną czetwiert wyraźnie   rubli srebrem   kopiejek   za sążeń drzewa sosnowego całokubiczny rs.   kop.   wyraźnie rubli srebrem   kopiejek   za funt swiec stearynowych kop.   za funt swiec łojowych kopiejek   wyraźnie za jeden funt po kopiejek   za jeden pud łoju tepionego rs.   kop.   wyraźnie rubli srebrem   kopiejek   poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Na vadium rs.   załączam, lub też kwit kasowy złożenie onego usprawiedliwiający tudzież świadectwo policyjne, że posiadam fabrykę lub skład i dostateczne zapasy węgli, drzewa, świec w Warszawie dołączam.

Stałe moje zamieszkanie w Warszawie pod Numerem.

Warszawa dnia.

Podpisuję własnoręcznie, czytelnie imię i nazwisko.   N. N.

N. D. 5860. *Варшавская Главная Складочная Таможня.*

Объявляетъ, что 18 Августа 1869 года съ 12 часовъ утра, въ присутствіи Таможни назначены торги, съ переторжкою чрезъ три дня, на продажу на сносъ принадлежащаго Таможнѣ ветхаго каменнаго одно-этажнаго дома, оцѣненнаго въ 30 руб. находящагося при улицѣ Хмѣльной подъ № 1554/5, съ уборкою матеріаловъ и очисткою занима мой домомъ мѣстности.

Условія продажи можно разсматривать въ Таможнѣ ежедневно съ 9 до 3 часовъ дня, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Варшава д. 2 Августа 1869 г.
Управляющій, Петриковъ.

N. D. 5875. Ивангородское Крѣпостное Инженерное Управленіе.

Вслѣдствіе распоряженія Высшаго Начальника будетъ произведенъ при ввѣренномъ мнѣ Управленіи 12 (24) числа Августа сего года въ 11 часовъ утра публичный торгъ безъ переторжки на отдачу въ аренду на 12 лѣтній срокъ, считая съ 1 го Января 1870 г. по 1 Января 1882 года, 28 десятинъ и 272 квадратныхъ сажени пастбищной земли 58 десятинъ 1390 квадратныхъ саженей пахотнаго поля на эспланадѣ форта „Князь Горчаковъ" въ Ивангородѣ, съ дозволеніемъ участвовать и военнослужащимъ лицамъ, по чему желающій торговаться долженъ представить во ввѣренное мнѣ Управленіе передъ начатіемъ торга при прошеніи 30 копѣечнаго достоинства гербовой бумагу залогъ: для пахотнаго поля 100 рублей и для пастбищъ 50 рублей серебромъ въ денежныхъ знакахъ, или же квитанцію о здачѣ этихъ ленегъ въ одно изъ казначействъ. Условія торговъ можно видѣть ежедневно (кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней) въ Канцеляріи Инженернаго Управленія съ 9 часовъ утра до 3 полудни.

Кр. Ивангородъ Іюля 31 дня 1869 года.

Начальникъ Управленія, Инженеръ,
3—3 Полковникъ Прокоповичъ.

N. D. *5673. Конинское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 27 Августа с. г. въ 10 часовъ утра въ присутствіи Уѣзднаго Управленія будутъ производиться публичные изустные торги (in plus) на отдачу въ арендное содержаніе по приходскаго имѣнія Руссоцице на время съ 19 Сентября (1 Октября) 1869 г. по тоже время 1872 г. т. е. на три года, начиная торги отъ нынѣшней арендной платы въ годъ по 810 руб. Подробныя условія о торгахъ могутъ быть разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней. Желающіе участвовать въ торгахъ на аренду сказаннаго имѣнія, должны представить залогъ равняющійся половинной арендной платѣ, который неустоявшему при торгахъ тотчасъ будетъ возващенъ а у того за кѣмъ останутся торги, будетъ задержанъ съ объязанностію пополненія онаго до суммы, равняющейся годовой арендной платѣ и податямъ.

Г. Конинъ, 24 Іюля 1869 годъ.

н. д Начальника Конинскаго Уѣзда.
Асесоръ Губернскаго Правленія,
Пржедпелскій.
3—3 Дѣлопроизводитель, Хмѣликовскій.

N. D. 5798. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: dwa łóżka, trzy szafy jesionowe, kanapa. 2 fotele, 6 krzeseł i stół machoniowe, w dniu 19 (31) Sierpnia 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu pod Nr. 1800 przy ulicy Nowiniarskiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną

Warszawa d. 29 Lipca (10 Sierp.) 1869 r.
2—2 Dobronoki.

N. D. *5826. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6, Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: szafa orzechowa, komoda machoniowa i stół jesionowy, w dniu 18 (30) Sierpnia 1869 r. o godzinie 12 w południe pod Nr. 1775 przy ulicy Św. Jerskiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 1 (13) Sierpnia 1869 r.
2—2 Dobronoki.

N. D. 5996. Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ignacego Zalewskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 2351 zamieszkałego a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Edwarda Kowalskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1771*a* zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,350 z procentem w chwili zapłaty obliczyć się winnym i kosztów od Hudess z Glüksonów Joela Lebensohn żony w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, właścicielki nieruchomości w Warszawie pod N. 2351*a* i 2360*b* położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Walentego Suprynewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w d. 2 (14) Marca 1866 r. sporządzonym. w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ, w Warszawie pod Nr. 2351*a* i 2360*b* przy ulicy Pawiej i Dzielnej na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 12 w Cyrkule Policyjnym 5 i 6 w gminie Magistratu miasta Warszawy, pod jurisdykcją Sądu Pokoju O-gu i miasta Warszawy Wydziału II położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Hudessy z Glüksohnów Joela Lebensohn żony należąca i w tejże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, nieruchomość ta ma długości frontu od ulicy Dzielnej około łokci 45 a tak samo i od ulicy Pawiej, zaś szeroka od ulicy Dzielnej do ulicy Pawiej około łokci 110.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Parkan z desek z bramą i furtką.
2. Ogródki 2 warzywne i fruktowe w których jest drzew fruktowych sztuk 20, oraz krzewy agrestu i porzeczek.
3. Dom parterowy murowany blachą kryty o 1 kominie murowanym.
4. Oficynka parterowa z drzewa blachą kryta 3 kominy murowane mająca.
5. Oficynka parterowa z drzewa blachą kryta, komin murowany mająca.
6. Kloaka z desek tekturą smołowcową kryta.
7. Zabudowanie parterowe z drzewa blachą kryte na skład materjałów drukarskich przeznaczone.
8. Zabudowanie czyli komórki z drzewa tektórą smołowcową kryte.
9. Ogródek warzywny i fruktowy w którym jest drzew fruktowych 6 i jest sztachetami z łat rzniętych ogrodzony.
10. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą żelazną.
11. Parkan z desek z bramą i furtką.
12. Drzew fruktowych 6.

W nieruchomości tej jest trzech lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia po szczególe wymienionych a mianowicie.

Izrael Weltstaub płaci rs. 48.
Lejbuś Felinower płaci rs. 36.
Adam Kamiński płaci rs. 36.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Edwarda Kowalskiego, Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 1771*a* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarj Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N. 387 urzędującemu na ręce Macieja Kwiatkowskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju O-gu i m. Warszawy Wydziału II, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 17 (29) Marca 1866 oku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie, d. 1 (13) Kwietnia 1866 r., a w dniu dzisiejszym, do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 1 (13) Czerwca 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Edward Kowalski Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 14 (26) Kwietnia 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie d. 14 (26) Kwietnia 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w d. 1 (13) Czerwca, 15 (27) Czerwca i 29 Czerwca (11 Lipca) 1866 r. 3ch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2351*a* i 2360*b* Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 15 (27) Sierpnia 1866 r. zapadłym, nieruchomość powyższą Edwardowi Kowalskiemu Patronowi przysądził za sumę rsr. 3,500 i jednocześnie termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 19 (31) Października 1866 r. godzinę 10 z rana wyznaczony został. Termin ten podobnie jak i następnie na d. 14 (26) Marca 1867 r., d. 10 (22) Lipca 1867 r. i 19 Września (1 Października) 1867 r. wyznaczone spełzły bezskutecznie ten ostatni skutkiem udzielonej przez Ignacego Zaleskiego prolongaty dochodzonej sumy po d. 19 Września (1 Października) 1868 r.

Gdy zaś następnie suma rsr. 1,350 z procentem do Ignacego Zaleskiego należąca, przeszła na własność Maurycego Maya kupca w Warszawie pod N. 737/8 zamieszkałego a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Piotrowskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 492 mieszkającego, obrane mającego, przeto Trybunał wyrokiem w d. 27 Lutego (11 Marca) 1869 r. zapadłym, tegoż Maurycego Maya do dalszego popierania subhastacji podstawił a wyrokiem w d. 7 (19) Kwietnia 1869 r. zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 2351*a* i 2360*b* na d. 20 Maja (1 Czerwca) 1869 r. godzinę 10 rano wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,568 kop. 36 jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Vadium do licytacji rs. 800.

Warszawa d. 9 (21) Kwietnia 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Gdy termin powyższy spełzł dla braku licytantów bezskutecznie Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 5 (17) Czerwca r. b. zapadłym szacunek nieruchomości Nr. 2351*a* i 2360*b*, taksą biegłych wynaleziony o $^1/_4$ część zniżył i od $^2/_3$ części tak zniżonego szacunku to jest od sumy rs. 4876 kop. 27 licytację w terminie ostatecznego przysądzenia rozpocząć postanowił, przy czem także nowy termin do tegoż przysądzenia ostatecznego na dzień 18 (30) Lipca 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Vadium do licytacji rs. 800.

Warszawa d. 12 (24) Czerwca 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy również dla braku licytantów nie przyszedł do skutku a Maurycy May dalszego popierania subhastacji na teraz zaniechał i dla tego Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1869 r. zapadłym do dalszego popierania sprzedaży powyżej spisanej nieruchomości podstawił Teodozję Brodzką pannę pełnoletnią w Warszawie pod Nr. 2678*a* zamieszkałą, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Józefa Szwarcenberga Patrona Trybunału w Warszawie pod Nr. 552/3 mieszkającego, obrane mającą, wierzycielkę sumy rs. 2550 z procentem, a zarazem obniżywszy szacunek sprzedawanej nieruchomości jeszcze o $^1/_4$ część, sprzedaż nieruchomości Nr. 2351*a* i 2360*b* w Warszawie od $^2/_3$ części tak zniżonego szacunku czyli od sumy rs. 4266 kop. $66^1/_3$ rozpocząć dozwolił i nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 9 (21) Września 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Vadium do licytacji rs. 800.

Warszawa d. 4 (16) Sierpnia 1869 r.
w zast. Juljan Swierczewski, Podpisarz.

N. D. 5992 Pisarz Trybunału Cywilnego w Kielcach.

Stosownie do Art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Józefa vel Joska Barchan, właściciela domu pod Nr. 2191 *b.* w Warszawie, tamże zamieszkałego, oraz Joska Fernebock handlującego, tamże pod Nr. 2851 mieszkającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 11,200, z procentem 5% od dnia 2 (14) Grudnia 1866 r. pod Nr. 55 Działu IV wyk. hyp. dóbr Oblekoń intabulowanej, z mocy obligu urzędowego z dnia 2 (14) Grudnia 1865 r. przed Rejentem Michałem Przysieckim w Warszawie, tudzież aktu cesji połowy tej sumy z dnia 26 Lipca (7 Sierpnia) 1866 r. przed tymże Rejentem zeznanych, od Antoniego Woronicza, właściciela pomienionych dóbr, w dobrach Prawotynie Gubernji Wałyńskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w hotelu Litewskim w Warszawie pod N. 476 *c.* u rządcy tegoż hotelu obrane mającego, należącej się, aktem Komornika Feliksa Łuniewskiego z dnia 31 Stycznia (12 Lutego), 1 (13) Lutego i 22, 25 i 26 Marca (3, 6 i 7 Kwietnia 1869 r. zajęte zostały na przymusową sprzedaż dobra ziemskie

OBLEKOŃ,

z przyległością Isep vel Wojtalówka, w parafji Świniary, gminie Wójcza, juryzdykcji Sądu Pokoju w Stopnicy, Powiecie Stopnickim Gubernji Kieleckiej położone.

Dobra te mają rozległości mórg 300 prętowych około 1063, czyli dzies. 543, to jest gruntów ornych około mórg 642, chróstów mórg 200, łąk mórg 41, ogrodów warzywnych mórg 4, owocowych mórg 4, spacerowych prętów 90, pastwisk wspólnych z włościanami mórg 148, oddzielnych $1^1/_2$, nieużytków mórg 13, w pośród gruntów włościańskich w 7-u kawałkach mórg 6, oraz kontrowers w zaroślach do ogólnej przestrzeni nieliczony mórg $5^1/_2$. Dobra Oblekoń położone nad Wisłą i zabezpieczone od wylewu wałem ziemnym, mają glebę ziemi pszenną, rędzinę iłowatą z próchnicą ze spodem przepuszczalnym, w części żytnią.

Budowle na folwarku Oblekoń są następne: a) Dwór drewniany w słupy na podmurowaniu; b) przy tymże postawiona kuchnia ze spiżarnią i pokojem z drzewa pod gontem; c) wołownia murowana z cegły; d) obora murowana z kamienia z piwnicą, mająca w ścianie przybudowaną kaplicę, przy budynku tym od strony zachodniej jest mieszkanie dla ekonoma pod gontem; e) chlew murowany z cegły pod gontem; f) dom dla służących z drzewa w słupy pod słomą; g) stajnie mają ściany szczytowe murowane, boczne zaś z drzewa w słupy murowane, przy których było mieszkanie, obecnie zniszczone, bez dachu; h) chlew z kurnikami z drzewa w słupy dębowe słomą kryty, i) dawna gorzelnia z drzewa na węgieł pod gontem na mieszkanie dla służących przerobiona; k) kuźnia z drzewa pod gontem i słomą; l) karczma z drzewa w słupy pod słomą z wystawą; ł) obok stajenka z drzewa w słupy pod słomą; m) stodoła mająca szczyty murowane z cegły i kamienia, zaś ściany podłóżne z drzewa rzniętego w słupy murowane pod słomą, w środku tejże młocarnia z kieratem; n) stodoła druga, ściany z drzewa w słupy murowane pod słomą; o) zwaliska po stodole, z których tylko słupy murowane; p) w pośród stodół płotem w części otoczonych są 3 brogi bez ścian w słupy murowane pod słomą; q) śpichlerz, przy którym po obu końcach urządzone są wozownie na sprzęty gospodarcze, ma ściany szczytowe murowane z cegły, a podłużne z drzewa w słupy murowane, kryty słomą; r) chlewy i kurniki w jednem zabudowaniu z drzewa w słupy murowane pod słomą; s) studnia drzewem cembrowana.

Na folwarku Isep albo Wojtalówka: a) dom folwarczny z cegły pod słomą; b) stajnia z cegły murowana pod gontem i przystawką, gdzie jest studnia; c) stajnia podobnież murowana pod gontem; d) lodownia murowana w ogrodzie; e) chlewiki z cegły pod gontem; f) szopa z bramą wjezdną do gumna, murowana pod słomą; g) stodoła w słupy murowane zniszczona; h) stodoła z cegły murowana, jedna strona z tarcic pod słomą w części także zniszczona; i) bróg na siano murowany bez scian; k) śpichlerz z cegły murowany pod gontem; l) studnia cembrowana. Nad Wisłą chałupa dla służących z szopą i chlewem z drzewa pod słomą, budynki po większej części w stanie średnim.

Włościan posiadających dawniejsze osady 82, świeżo zaś obdarowanych 5, mają nadanego gruntu mórg 476 prętów 163, którym służy prawa pasać inwentarz swój na wygonach folwarcznych nad pole Isep, od granicy Trzebicy pod Fagodnicą i na Blaku na przestrzeni ogólnej około 160 mórg. Podatki skarbowe wynoszą rocznie ogółem rsr. 499 kop. $74^1/_2$. Oprócz tych opłaca się na wójta rsr. 60.

Dobra Oblekoń znajdują się w dzierżawie Adama Grybin na lat 12, poczynając od 1 Kwietnia n. s. 1867 r., do którego także mają należeć inwentarze żywe i sprzęty gospodarcze tamże znajdujące się.

Kopje aktu zajęcia doręczone zostały wójtowi gminy Wójcza Jakóbowi Fortuna na dniu 26 Marca (7 Kwietnia) r. b., a Pisarzowi Sądu Pokoju w Stopnicy Piotrowi Fusko dnia 27 Marca (8 Kwietnia) t. r.

Wniesiono zaś do księgi wieczystej dnia 8 (20) Lipca r. b., a do księgi Trybunału Cywilnego w Kielach d. 23 Lipca (4 Sierpnia) t. r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji publicznej tegoż Trybunału d. 12 (24) Września 1869 r.

Warunki wreszcie licytacyjne i szczegółowe opisanie dóbr zajętych, mogą być przejrzane w biurze podpisnnego Pisarza Trybunału i u Aleksandra Kalinki Patrona w Kielcach zamieszkałego, sprzedaż popierającego.

Kielce dnia 23 Lipca (2 Sierpnia) 1869 r.
Jastrzębski Sekr. za Pisarza.

Wywieszono na tablicy Trybunału.

Kielce dnia 26 Lipca (7 Sierpnia) 1869 r.
Jastrzębski Sekr., za Pisarza.

N. D. 5734. Wiadomo czynię, ż w egzekucji sądowej zajęta nieruchomość z dochodami w Warszawie pod Nr. 1147*H* przy ulicy Pańskiej i Siennej, oraz targu nowym Witkowskiego położona, wydzierżawioną będzie przez publiczną licytację na lat trzy, poczynając od dnia 19 Września (1 Października) 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r., termin licytacji przed podpisanym Komornikiem na gruncie takowej na dzień 19 (31) Sierpnia 1869 r. godzinę 12 w południe oznaczony został

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,000 za lat trzy, a każdy przystępujący do licytacji złoży do rąk Komornika vadium rs. 200, które nieutrzymującemu się natychmiast powrócone będzie.

Warunki licytacji przejrzane być mogą w każdym czasie w Kancelarji podpisanego Komornika w Warszawie przy ulicy Długiej, pod Nr. 543 zamieszkałego.

1—1 *A. Nowicki*, Komornik.

N. D 6011. Prawnie zajęte w egzekucji sądowej ruchomości, to jest: pająk mosiężny, kopraki, kociołek, brytwanny, pokrywy miedziane, żelazko, samowar mosiężny, szlafrok syberynowy, nóż i księgi hebrajskie, w dniu 11 (23) Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana na Muranowie: Szafy sosnowe, łóżko jesionowe, bufet sosnowy i t. p., w tymże dniu o godzinie 12 w południe na Grzybowie; rozmaite meble machoniowe i jesionowe, lustra, miedź, somowary i t. p w dniu 14 (26) Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana pod trzema Krzyżami; szafa, komoda jesionowe, kanapa i stół machoniowe, w d. 14 (26) Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana w rynku Nowego-Miasta przez publiczną licytację sprzdane będą.

Warszawa d. 9 (21) Sierpnia 1869 r.

1—1 A. *Gawryłow*, Komornik.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. — ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 6007.

POŻYCZKA LOTERYJNA ROSYJSKA

II-ej EMISJI.

Ciągnienie tej pożyczki odbędzie się w Petersburgu **dnia 1 (13) Września 1869 roku.**

Główne wygrane są: **Rsr. 200,000, 75,000, 40,000, 25,000, 3 po 10,000,** i wiele pomniejszych.

w obu moich kantorach:

na Krakowskiem Przedmieściu wprost b. odwachu, i na Nowym Świecie w domu Hr. Stadnickiego.

można nabyć powyższą pożyczkę za zaliczeniem **Rsr. 20** na każdą akcję; resztującą zaś należność po doliczeniu 6% rocznie rozkładam, stosownie do życzenia **na 6, 12 lub 18 rat** miesięcznych i wydaję na tak zakupioną akcję stosowne świadectwo na stemplu z wymienieniem Numeru i Serji zakupionej Akcji i z zapewnieniem, **że wszelka wygrana jaka padnie na takową w czasie wnoszenia rat, do nabywcy należy.**

Ponieważ obecny kurs wyżej wspomnionej pożyczki doszedł przeszło Rsr. 170 za sztukę, a w razie wylosowania jej na amortyzację spłaconą będzie kwotą Rs. 120; dla uniknienia więc takiej straty, **każden posiadacz Pożyczki tak I-ej jak II-ej Emisji może takową zabezpieczyć,** w obu moich kantorach, za opłatą kop 30 od każdej sztuki; na dowód czego, otrzyma świadectwo asekuracyjne, z wymienieniem, że w razie wylosowania, **u mnie** zabezpieczoną sztukę na amortyzację, odbierze w zamian za takową inną niewylosowaną akcję.

Osoby na prowincji zamieszkałe, a życzące nabyć Pożyczkę Premjową na spłatę w ratach za nadesłaniem **Rsr. 20** za każdą, otrzymują stósowne świadectwo. Życzący zaś zabezpieczyć Pożyczkę od straty amortyzacyjnej, zechcą w liście swoim wyraźnie odnotować Numera serji i zarazem nadesłać za każdą sztukę w markach pocztowych po kop. 30 i kop. 10 na porto, a odwrotną pocztą otrzymają świadectwo asekuracyjne.

MAURYCY NELKEN
Kupiec I-ej Gildji
i Główny Kolektor Loterji.

1—4

N. D. 5995. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilet Lombardowy** wydany za Nr. 26,441 na rs. 10 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 3 Września 1869 r., to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji. 1—3

N. D. 5582. **Rewers** pod dniem 1 Kwietnia 1866 r. przez Edmunda i Emilję małżonków Pajewskich, solidarnie na rzecz Chaima Mławer na sumę rsr. 684 wystawionego, że tenże rewers z rąk posiadacza onego **zaginął,** ogłasza się niniejszym, ażeby wynalazca rewersu takowego zwrócił, gdyż z niego korzystać nie może.

Chaim Mławer z Prasnysza.

3—3—9801

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. – Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. *5508. Сѣдлецкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Упрвленія отъ 13 Мая с. г. за № 17270/8569 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета ст. 2376 въ присутствіи Луковскаго Уѣзднаго Управленія въ г. Луковѣ будутъ производиться изустно 19 (31) Августа 1869 г. въ 12 часовъ утра торги на продажу казеннаго фольварка Кокошки, состоящаго въ Луковскомъ Уѣздѣ, Сѣдлецкой Губерніи отъ суммы 1,460 руб.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ, торговаться посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня вышеозначеннаго числа по прилагаемой формѣ и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участовать въ торгахъ на покупку означеннаго фольварка обязаны представить залогъ въ Губернское или Уѣздное казначейство наличными деньгами на сумму 146 руб.

Уплата денегъ казнѣ за земли производиться слѣдующимъ образомъ:

Сумму 730 рублей, которая составляетъ половину оцѣночной суммы за вычетомъ изъ оной представленнаго залога, покупщикъ обязанъ внести въ Сѣдлецкое Губернское казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, въ счетъ которой дозволяется ему, буде пожелаетъ, уплатить ¼ часть этой суммы ликвидаціонными листами по нарицательной цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за неистекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленнаго фольварка и съ этого долга уплачивать въ казначейство по 5% и по 2% на погашеніе капитала впредь въ два полугодовые срока въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочіе условія желающіе могутъ видѣть каждаго дня въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты, въ Луковскомъ Уѣздномъ и Туховичскомъ Гминномъ Управленіяхъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Сѣдлецкой Казенной Палаты отъ 19 Іюля с. г. за № 228, симъ объявляю, что обязываюсь купить казенный фольварокъ Кокошку за сумму (прописью) на установленныхъ извѣстныхъ мнѣ условіяхъ квитанцію № казначейства на внесенный залогъ въ количествѣ 146 р. при семъ прилагаю, который въ въ случаѣ не устойки на торгахъ получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ №. Мѣсто жительства моего въ №, писалъ мца . . . . . дня 1869 года въ №.

Г. Сѣдлецъ, Іюля 19 дня 1869 года.
Завѣдывающій Отдѣленіемъ, Антель.
Старшій Дѣлопроизводитель,
3—3 Замбржицкій.

N. D. 5509. *Сѣдлецкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія отъ 13 Мая с. г. за N. 17270/8569 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета ст. 2376, въ Привутствіи Константиновскаго Уѣзднаго Управленія въ г. Яновѣ, будутъ производиться изустно 18 (30) Августа 1869 г. въ 12 часовъ утра торги на продажу казеннаго фольварка Каетанки состоящаго въ Константиновскомъ Уѣздѣ Сѣдлецкой Губерніи отъ суммы 1,650 руб.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ торговаться посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня выше означеннаго числа по прилагаемой формѣ и эти пакеты вскрыта будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку означеннаго фольварка обязаны представить залогъ въ Губернское или Уѣздное Казначейство наличными деньгами на сумму 165 руб.

Уплата денегъ казнѣ за земли производится слѣдующимъ образомъ.

Сумму 825 руб., которая составляетъ половину оцѣночной суммы за вычетомъ изъ оной представленнаго залога, покупщикъ обязанъ внести въ Сѣдлецкое Губернское казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, въ счетъ которой дозволяется ему, буде пожелаетъ, уплатить ¼ часть этой суммы ликвидаціонными листами по нарицательной цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за неистекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ сей предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленнаго фольварка и съ этого долга уплачивать въ казначейство по 5% роста и по 2% на погашеніе капитала впредь въ два полугодовые срока въ Іюнѣ и Декабря мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочіе условія желающіе, могутъ видѣть каждаго дня въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты, въ Управленіи Константиновскаго Уѣзднаго и Павловскаго Гминнаго Управленія.

Форма объявленія.

Вслѣдствѣ объявленія Сѣдлецкой Казенной палаты отъ 19 Іюля с. г. за N. 233 симъ объявляю, что обязываюсь купить казенной фольваркъ Каетанку, за сумму (прописью) на установленныхъ извѣстныхъ мнѣ условіяхъ. Квитанцію N. казначейства на внесенный залогъ въ количествѣ 165 руб., при семъ прилагаю, который въ случаѣ не устойки на торгахъ получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ N. Мѣсто жительства моего въ N. писалъ мѣсяца дня 1869 года въ N.

г. Сѣдлецъ Іюля 19 дня 1869 года.
Завѣдывающій Отдѣленіемъ, Антель.
Старшій Дѣлопроизводитель,
3—3 Замбржицкій.

N. D. 5310. *Сѣдлецкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управлеія отъ 13 Мая с. г. за N. 17270/8569 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета ст. 2376 въ Присутсвіи Сѣдлецкой Казенной Палавы въ г. Сѣдлецѣ, будутъ производиться изустно 20 Августа (1 Сентября) 1869 г. въ 12 часовъ утра, торги на продажу мельницы съ усадьбою Госхота въ имѣніи Вишневъ состоящей въ Сѣдлецкомъ Уѣздѣ Сѣдлецкой Губерніи отъ суммы 323 руб. 80 коп.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозголяется желающимъ, торговаться посредствомъ запечанныхъ объявленій, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня выше означеннаго числа по прилагаемой формѣ и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку означенной усадьбы обязаны представить залогъ въ Губернское или Уѣздное Казначейство наличными деьгами на сумму 33 руб.

Уплата денегъ казнѣ за земли производится слѣдующимъ образомъ.

Сумму 161 руб. 90 коп., которая составляетъ половину оцѣночной суммы за вычетомъ изъ оной представленнаго залога, покупщикъ обязанъ внести въ Сѣдлецкое Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣшенія его объ утвержденіи торговъ, въ счетъ которой дозволяется ему, буде пожелаетъ, уплатить ¼ часть этой суммы ликвидаціонными листами по нарицательной цѣнѣ и съ слѣдующи къ нимъ за неистекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обезпечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной усадьбы и съ этого долга уплачивать въ казначейство по 5% роста и по 2% на погашеніе капитала впредь въ два полугодовые срока въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочіе условія желающіе могутъ видѣть каждаго дня въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты и въ Управленіи Войта гмины Вишневъ

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Сѣдлецкой Казенной Палаты отъ 19 Іюля с. г. за N. 238 симъ объявляю, что обязываюсь купить мельницу съ усадьбою Госхота въ Имѣніи Вишневъ за сумму (прописію) на установленныхъ извѣстныхъ мнѣ условіяхъ. Квитанцію N. Казначейства на внесенный залогъ въ количествѣ 33 руб. при семъ прилагаю, который въ случаѣ не устойки на торгахъ получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ N. Мѣсто жительства моего въ N. писалъ мца дня 1869 года въ N.

Г. Сѣдлецъ Іюля 19 дня 1869 года.
Завѣдывающій Отдѣленіемъ, Антель.
Старшій Дѣлопроизводитель,
3—3 Замбржицкій.

N. D. *5511. Сѣдлецкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія отъ 13 Мая с. г. за № 17270/8569 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета ст. 2376 въ присутствіи Сѣдлецкой Казенной Палаты въ гор. Сѣдлецѣ будутъ производиться изустно 20 Августа (1 Сентября) 1869 г. въ 12 часовъ утра торги на продажу усадьбы № выдѣленной изъ фольварочныхъ земель имѣнія Стржала, состоящей въ Сѣдлецкомъ Уѣздѣ, Сѣдлецкой Губерніи отъ суммы 2,382 руб. 40 коп.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желяющимъ, торговаться посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня вышеозначеннаго числа по прилагаемой формѣ и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку означенную усадьбу, обязаны представить залогъ въ Губернское или Уѣздное Казначейство наличными деньгами на сумму 239 руб.

Уплата денегъ казнѣ за земли производиться слѣдующимъ образомъ:

Сумму 1,191 руб. 20 коп., которая составляетъ половину оцѣночной суммы за вычетомъ изъ оной представленнаго залога, покупщикъ обязанъ внести въ Сѣдлецкое Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, въ счетъ которой дозволяется ему, буде пожелаетъ, уплатить ¼ часть этой суммы ликвидаціонными листами по нарицательной цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за неистекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной усадьбы и съ этого долга уплачивать въ количество по 5% роста и по 2% на погашеніе капитала впредъ въ два полугодовые срока въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочіе условія желающіе могутъ видѣть каждаго дня въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты и въ Управленіи Войта Гмины Нивиски.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Сѣдлецкой Казенной Палаты отъ 19 Іюля с. г. за № 243 симъ объявляю, что обязываюсь купить усадьбу № 2 выдѣленную изъ фольварочныхъ земель имѣнія Стржала за сумму (прописью) на установленныхъ извѣсчныхъ мнѣ условіяхъ квитанцію № казначейства на внесенный залогъ въ количествѣ 239 р. при семъ прилагаю, который въ случай неустойки на торгахъ получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ №. Мѣсто жительство моего въ №, писалъ мца . . . . дня 1869 года въ №.

Г. Сѣдлецъ, Іюля 19 дня 1869 года.
Завѣдывающій Отдѣленіемъ, Анттль.
Старшій Дѣлопроизводитель,
3—3 Замбржицкій.

N. D. 5512. *Сѣдлецкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія отъ 13 Мая с. г. за N. 17270/8569 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета ст. 2376, въ Присутствіи Сѣдлецкой Казенной Палаты въ гор. Сѣдлецѣ, будутъ производиться изустно 20 Августа (1 Сентября) 1869 г. въ 12 часовъ утра, торги на продажу усадьбы N. 1 выдѣленной изъ фольварка Стржала, состоящей въ Сѣдлецкомъ Уѣздѣ Сѣдлецкой Губерніи, отъ суммы 2,127 руб. 80 коп.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ, торговаться посродстромъ запечатанныхъ объявленій, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня выше означеннаго числа по прилагаемой формѣ и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку означенной усадьбы, обязаны представить залогъ въ Губернское или Уѣздное Казначейство наличными деньгами на сумму 213 руб.

Уплата денегъ казнѣ на земли, производится слѣдующимъ образомъ:

Сумму 1,063 руб. 90 коп., которая составляетъ половину оцѣночной суммы за вычетомъ изъ оной представленнаго залога, покупщикъ обязанъ вн ести въ Сѣдлецкое Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, въ счетъ которой дозволяется ему, буде пожелаетъ, уплатить ¼ часть этой суммы ликвидаціонными листами по нарицателной цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за неистекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной усадьбы и съ этого долга уплачивать въ Казначейство по 5% роста и 2% на погашеніе капитала впредъ въ два полугодовые сроки въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всето этого долга.

Прочіе условія желающіе, могутъ видѣть каждаго дня въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты и въ Управленіи Войта гмины Нивиски.

Форма объявленія.

Вслѣдствѣ объявленія Сѣдлецкой Казенной Палаты отъ 19 Іюля с. г. за N. 248 симъ объявляю, что обязываюсь купить усадьбу N. 1, выдѣленную изъ фольрарочныхъ земель имѣнія Стржалы, за сумму (прописью) на установленныхъ мнѣ условіяхъ. Квалификацію N. Казначейства на внесенный залогъ въ количествѣ 213 руб. при семъ прилагаю, который въ случаѣ не устойки на торгахъ получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ N. Мѣсто жительства моего въ N. писалъ мѣсяца дня 1869 года въ N.

Г. Сѣдлецъ Іюля 19 дня 1869 года.
Завѣдывающій Отдѣленіемъ, Антель.
Старшій Дѣлопроизводитель,
3—3 Замбржицкій.

N. D. 5513. *Сѣдлецкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія, отъ 13 Мая с. г. за N. 17270/8569 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета ст. 2376 въ Присутстіи Сѣдлецкой Казенной Палаты въ г. Сѣдлецѣ, будутъ производиться изустно 20 Августа (1 Сентября) 1869 г. въ 12 часовъ утра, торги на продажу усадьбы N. 3 выдѣленной изъ фольварочныхъ земель имѣнія Стржалы, состоящей въ Сѣдлецкомъ Уѣздѣ Сѣдлецкой Губерніи, отъ суммы 1,208 руб. 40 копѣекъ.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ, торговаться посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня выше означеннаго числа по прилагаемой формѣ и эти пакеты вскыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку означенной усадьбы, обязаны представить залогъ въ Губернское или Уѣздное Казначейство наличными деньгами на сумму 129 руб.

Уплата денегг казнѣ за земли, производится слѣдующимъ образомъ:

Сумму 604 руб. 20 коп., которая составляетъ половину оцѣночной суммы за вычетомъ изъ оной представленнаго залога, покупщикъ обязанъ внести въ Сѣдлецкое Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, въ счетъ которой дозволяется ему, буде пожелаетъ, уплатить ¼ часть этой суммы ликвидаціонными листами по нарицательной цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за неистекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обезпечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной усадьбы и съ этого долга уплачивать въ Казначейство по 5% роста и по 2% на погашеніе капитала впредъ въ два полугодовые сроки въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочіе условія жельющіе, могутъ видѣть каждаго дня въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты и въ Управленіи Войта гмины Нивиски.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Сѣдлецкой Казенной Палаты отъ 19 Іюля с. г. за N. 253 симъ объявляю, что обязываюсь купить усадьбу N. 3 выдѣленную изъ фолварочныхъ земель имѣнія Стржалы, за сумму (пропислью) на установленныхъ извѣстныхъ мнѣ условіяхъ. Квитанцію N. Казначейства на внесенный залогъ въ количествѣ 129 руб., при семъ прилагаю, который въ случаѣ не устойки на торгахъ по-

лучу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ N. Мѣсто жительства моего въ N. писалъ мѣсяца дня 1869 года въ N.

г. Сѣдлецъ Iюля 19 дня 1869 года.
Завѣдывающiй Отдѣленiемъ, Антель.
Старшiй Дѣлопроизводитель,
3—3 Замбржицкiй.

N. D. 5514. *Сѣдлецкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что согласно распоряженiю б. Финансоваго Управленiя отъ 13 Мая с. г. за N. 17270/8569 основанному на постановленiи Учредительнаго Комитета ст. 2376, въ Присутствiи Сѣдлецкой Казенной Палаты въ г. Сѣдлецѣ, будутъ производиться изустно 19 (31) Августа 1869 г. въ 12 часовъ утра, торги на продажу усадьбы для устройства Мельницы называемой Мырха въ имѣнiи Вишневъ состоящей въ Сѣдлѣцкомъ Уѣздѣ Сѣдлецкой Губернiи отъ суммы 1,207 руб. 50 копѣекъ.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ, торговаться посредствомъ запечатанныхъ объявленiй, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня выше означеннаго числа по прилагаемой формѣ и эти пакеты вскыты будутъ по окончанiи изустнаго торга.

Желающiе участвовать въ торгахъ на покупку означенной усадьбы, обязаны представить залогъ Губернское или Уѣздное Казнадейство наличными деньгами на сумму 121 руб.

Уплата денегъ казнѣ за земли производится слѣдующимъ образомъ.

Сумму 603 руб. 75 коп., которая составляетъ половину оцѣночной суммы за вычетомъ изъ оной представленнаго залога, покупщикъ обязанъ внести въ Сѣдлецкое Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенiя его объ утвержденiи торговъ, въ счетъ которой дозволяется ему, буде пожелаетъ уплатить ¼ часть этой суммы ликвидацiонными листами по нарицателной цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за неистекшее время купонами, другую же часть оцѣночновй суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленiи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесенiемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной усадьбы и съ этого долга уплачивать въ Казначейство по 5% роста и по 2% на погашенiе капитала впредь въ два полугодовые сроки въ Iюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочiе условiя желающiе могутъ видѣть каждаго дня въ Отдѣленiи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты и въ Управленiи Войта гмины Вишневъ.

Форма объявленiя.

Вслѣдствiе объявленiя Сѣдлецкой Казенной Палаты отъ 19 Iюля с. г. за N. 258 симъ объявляю, что обязываюсь купить усадьбу для устройства мѣльницы называемую Мырха въ имѣнiи Вишневъ за сумму (прописью) на установленныхъ извѣстныхъ мнѣ условiяхъ. Квитанцiю N. Казначейства на внесенный залогъ въ количествѣ 121 руб. при семъ прилагаю, который въ случаѣ неустойки на торгахъ получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ N. Мѣсто жительства моего въ N. писалъ мѣсяца дня 1869 года въ N.

Сѣдлецъ Iюля 19 дня 1869 года.
Завѣдывающiй Отдѣленiемъ, Антель.
Старшiй Дѣлопроизводитель,
3—3 Замбржицкiй.

N. D. 5223. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kielcach.

Podaje do wiadomości powszechnej, że na zasadzie art. 7, postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego, z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie za zaległości w ratach Towarzystwu należnych, są wystawione na przymusową przedaż przez publiczną licytację w mieście Kielcach, w Kancelarjach hypotecznych poniżej wymienionych.

1. Lscin, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 900, vadium do licytacji wynosi rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,950, termin sprzedaży dnia 13 (25) Lutego 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

2. Rakówek, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 350, vadium do licytacji wynosi rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs 6,775, termin sprzedaży dnia 13 (25) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

3. Balicki Klucz, z wsiami: Zawada, Kotlice, Polanki, Dąbrówka i Bugaj, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,440, vadium do licytacji wynosi rs. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 54,425, termin sprzedaży dnia 14 (26) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

4. Chlewice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 800, vadium do licytacji wynosi rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,150, termin sprzedaży dnia 14 (26) Lutego 1870 r. przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

5. Chotel zielony, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 480, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 11,250, termin sprzedaży dnia 14 (26) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

6. Dalowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,600, vadium do licytacji wynosi rsr. 4,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 34,250, termin sprzedaży d. 14 (26) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

7. Głupczów, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 340, vadium do licytacji wynosi rsr. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,575, termin sprzedaży d. 16 (28) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

8. Goleniowy i Przybyszów, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,700, vadium do licytacji wynosi rsr. 4,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 24,830, termin sprzedaży dnia 16 (28) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

9. Grudzyny, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 530, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,300, termin sprzedaży dnia 16 (28) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

10. Janikowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 380, vadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 8,975. termin sprzedaży dnia 16 (28) Lutego 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

11. Jasdowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szkalbmierskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 230, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,300, termin sprzedaży dnia 16 (28) Lutego 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

12. Jeżówka, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 820, vadium do licytacji wynosi rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,800, termin sprzedaży dnia 17 Lutego (1 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

13. Ilkowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 700, vadium do licytacji wynosi rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,525, termin sprzedaży d 17 Lutego (1 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

14 Kępa Lubaska, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 140, vadium do licytacji wynosi rsr. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,275, termin sprzedaży d. 17 Lutego (1 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

15. Kępie i Pogwizdów, z folwarkiem Marcinkowice, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyl. i przynależ., położone w Ogu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,900, vadium do licytacji wynosi rs. 6,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 48,000, termin sprzedaży dnia 17 Lutego (1 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Juszyńskim Grzegorzem.

16. Kostki Wielkie i Małe, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,600, vadium do licytacji wynosi rs. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 39,320, termin sprzedaży dnia 17 Lutego (1 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

17. Kossów, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 510, vadium do licytacji wynosi rs. 1.500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr 9,925, termin sprzedaży dnia 17 Lutego (1 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

18. Kozłów, Ludwinów i Henryków, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 730, vadium do licytacji wynosi rsr. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,575, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

19. Kroczyce, z wsiami Siemierzyce i Podlesie, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 970, vadium o licytacji wynosi rs. 2,700. licytacja rozpocznie się od sumy rs. 21,650, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

20. Kuźnica Błędowska, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 210, vadium do licytacji wynosi rsr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 5,150, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

21. Lassochów i Wiśnicz, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 900, vadium do licytacji wynosi rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,550, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

22. Lgota murowana z częścią Podlesia, wsią Dupiec, z folwarkiem Przylubsko i Zenkowice, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,430, vadium do licytacji wynosi rs. 7,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 54,775, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

23. Lipno A, B, z folwarkiem Bugaj, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 690, vadium do licytacji wynosi rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 16,225, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

24. Ludynia i Czostków, po uposazeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 900, vadium do licytacji rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 19,725, termin sprzedaży d. 20 Lutego (4 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

25. Majkowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Proszowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 540, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 14,980, termin sprzedaży dnia 20 Lutego (4 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

26. Michałowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Proszowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs 1,070, vadium do licytacji wynosi rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 17,500, termin sprzedaży dnia 20 Lutego (4 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

27. Mijaczów Bendusz, Franulka, Wielki Piec i Fryszerka na Michałowie, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Lelowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 700, vadium do licytacji rsr. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,075, termin sprzedaży d. 20 Lutego (4 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

28. Mikułowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 770, vadium do licytacji wynosi rsr. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr 18,750, termin sprzedaży dnia 21 Lutego (5 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

29. Mieronice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 710, vadium do licytacji wynosi rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,225, termin sprzedaży d. 21 Lutego (5 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

30. Mzurów, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Lelowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 390, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 9,200, termin sprzedaży dnia 21 Lutego (5 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

31. Niegowonice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 790, vadium do licytacji wynosi rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs 19,800, termin sprzedaży dnia 21 Lutego (5 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

32. Ostrów i Wymysłów, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Ogu Szydłowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 650, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 14,600; termin sprzedaży dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

33. Ostrowce, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 300, vadium do licytacji wynosi rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,175, termin sprzedaży dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

34. Owczary, górna wieś i Brzozówka, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Olkuskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,400, vadium do licytacji wynosi rs. 3,450, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 29,725, termin sprzedaży dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań Makowskim Stanisławem.

35. Ropocice, Wałkanowy górne i dolne i Bugaj, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 640, vadium do licytacji wynosi rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,775, termin sprzedaży dnia 24 Lutego (8 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Juszyńskim Grzegorzem.

36. Rzędowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Proszowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,220, vadium do licytacji wynosi rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 33,400, termin sprzedaży d. 24 Lutego (8 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

37. Secemin, z folwarkiem Zaróg, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 970, vadium do licytacji wynosi rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,275, termin sprzedaży dnia 24 Lutego (8 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

38 Siedlce, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 220, vadium do licytacji wynosi rsr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,150, termin sprzedaży d. 24 Lutego (8 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

39. Skarżyce i Morsko, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 470, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,850, termin sprzedaży d. 25 Lutego (9 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

40. Sudołek, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 150, vadium do licytacji wynosi rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,625, termin sprzedaży dnia 25 Lutego (9 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

41. Sulisławice i Podlesie, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przy-

należytościami, położone w Okręgu Olkuskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 650, vadium do licytacji wynosi rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 23,150, termin sprzedaży dnia 25 Lutego (9 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

42. Piasek mały, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr 540, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 11,550, termin sprzedaży d. 25 Lutego (9 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

43. Szczekarzów, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szkalbmierskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 100, vadium do licytacji wynosi rs. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,600, termin sprzedaży d. 27 Lutego (11 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

44 Szyszczyce, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 600, vadium do licytacji wynosi rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 13,275, termin sprzedaży dnia 27 Lutego (11 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

45. Topola, z przyległościami i przynależyt., po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 220, vadium do licytacji wynosi rsr. 600. licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,975, termin sprzedaży dnia 27 Lutego (11 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

46. Waganowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Proszowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 480, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,850, termin sprzedaży dnia 27 Lutego (11 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

47. Witów, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 470, vadium do licytacji wynosi rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 17,975, termin sprzedaży d. 27 Lutego (11 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

48. Wola Więcławska, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Proszowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 540, vadium do licytacji wynosi rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,500, termin sprzedaży dnia 27 Lutego (11 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

49. Wolica Siesławska, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 350, vadium do licytacji wynosi rs. 1 050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,150, termin sprzedaży dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

50. Wysoka Maszczykowo, Czarka, Koza Józefów i Piętaki, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Lelowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 470, vadium do licytacji wynosi rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,600, termin sprzedaży dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

51. Zagórze B, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Lelowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 100, vadium do licytacji wynosi rsr. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,500, termin sprzedaży dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

52. Zakrzów, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 380, vadium do licytacji wynosi rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,450, termin sprzedaży d. 28 Lutego (12 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

53. Zakrzów i Zakrzówek, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Szkalbmierskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 780, vadium do licytacji wynosi rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,725, termin sprzedaży dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Makowskim Stanisławem.

54. Żabice, Kółko i Szczeglin, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,200, vadium do licytacji wynosi rs. 6,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub sr. 50,000, termin sprzedaży dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Makowskim Stanisławem.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana, w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej; gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzonym, licytacja odbędzie się w jego Kancelarji, przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Kielce dnia 1 (13) Lipca 1870 roku.

Prezes, Rożycki.

Pisarz, Janczewski.

NB. Do tegoż ogłoszenia było zamieszczone sprostowanie w N. 164, które się odnosi do dóbr Chlewice.

N. D. 5783. *Магистратъ Губернскаго Города Сѣдльца.*

Въ присутствіи Сѣдлецкаго Городоваго Магистрата 25 Августа (6 Сентября) с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться гласные торги на отдачу съ подряда освѣщенія 33 городскихъ фонарей въ г. Сѣдлецъ считая срокъ съ Іюля 1869 г. по 30 число Іюня 1870 г. торги начнутся съ $7^{49}/_{10}$ коп. сер, за освѣщеніе въ теченіи одной ночи одлаго фонаря. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить залогъ въ размѣрѣ 30 руб. сер. съ прочими условіями можно ознакомиться въ Магистратѣ.

Г. Сѣдлецъ, 29 Іюля 1869 года.

2—3 Президентъ Города, (.....).

N. D. 5851. *Магистратъ Города Славкова.*

Всеобще извѣщаетъ что въ канцелярій здѣшняго Магистрата дня 3 (15) Сентября с. г. будутъ производится торги in plus черезъ опечатанные декларацiе которые только до 12 часовъ по полудни принимаемые будутъ на три года 1870/72 дохода изъ моста IV класа на рѣкѣ Пшимша бѣлая при мѣстечкѣ Славковѣ отъ сумы настоящаго контракта 564 руб. Имѣющіе желаніе прибыть на означенные торги должни имѣть залогъ 56 руб. 40 коп. которые при декларацій наличными деньгами или государственными бумагами приложить объязаны на мѣстѣ въ означенный срокъ куда и условія торговъ къ пересмотренію приготовлены будутъ.

Декларацiе имѣютъ быть написаны согласно формы положенія Административнаго Совѣта Царства Польскаго 16 (28) Мая 1833 г. безъ ошабочно и безъ поскробекъ.

Притомъ Магистратъ потвѣрждаетъ чтобъ торгующіе Лица снабжены были свидѣтельствами мѣстной властей касающагося имѣнія недвижимаго.

г. Славковъ, Іюля 30 дня 1869 г.

Бургомистръ Отстав.,
Поручникъ Држевецкій.

2—3 Секретарь, Червѣцкій.

N. D. 5809. *Парчевское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи предложенія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 6 Іюня с. г. за № 2072 въ канцеляріи сего Управленія въ деревни Макошкѣ гминѣ Дембова Клода Влодавскаго Уѣзда въ 21 Августа (2 Сентября) 1869 г. въ 12 часовъ утра будутъ производится гласные (in minus) торги постройку домовъ и хозяйственныхъ строеніи, согласно установленнымъ образцамъ и смѣтѣ на лѣсныхъ усадьбахъ:

a. Подлесничьго Паровской стражи отъ сумы 1,175 руб. и

б. Стрѣлковъ Участка, Смолярж, Дембова Клода и Выремблею, отъ сумы 400 руб за каждую усадьбу.

Желающіе могутъ принять на себя застройку адной или нескольких усадьбъ, или же всѣхъ въ совокупности.

Изъявившій желаніе торговатся долженъ представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части назначенной на постройку сумы.

Подробныя условія спредстоящихъ торговъ а равнообразцы и смѣтъ, могутъ быть разсматриваемы въ Канцеляріи Парчевскаго Лѣснаго Управленія во всѣ присутственные дни.

г. Макошка, Іюля 26 дня 1869 года.

2—3 Надлѣсничій, Голяновскій.

N. D. 6009. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo z yni: iż na żądanie Tobiasza Grouher handlującego w Warszawie pod Nr. 1505*a* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Szymona Rodzyn Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 2239 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sum rs. 2,250, rs. 900 czyli ogólnej kwoty rs. 3,150 z procentem prawnym od d. 1 Stycznia nowi styli 1869 r. i kosztów od Srów Mośka, Jankla dwóch imion Silberzahn to jest Bruszy z Hohglaubów Silbarzahn po Mośku Janklu dwóch imion Silberzahn pozostałej wdowy w imieniu własnym oraz jako matki i naturalnej opiekunki Icyka, Majera, Hila rodzeństwa Silberzahn, Abrachama Silberzahn, Szai Biederman jako S-ra Hai z Silberzahnów Biederman żony swej właścicieli nieruchomości w Warsuawie pod Nr. 1509 położonej tamże prócz Szai Biederman, który pod Nr. 1511 mieszka zamieszkałych, protokółem Napoleona Mierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 13 (25) Marca 1869 roku sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 1509 przy ulicy Złotej i Sosnowej narożnie w urzędzie Policji Wykonawczej cyrkułu 8, (obecnie Jerozolimskim zwanego) w Gminie tegoż cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie w cyrkule Administracyjnym 7 i 8 na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 3 położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Srów Mośka Jankla dwóch imion Silberzahn jako to: Bruszy z Hohglaubów Silberzahn wdowy w imieniu własnym oraz nieletnich Icyka, Majera Hila rodzeństwa Silberzahn, tudzież Abrahama Silberzahn i Szai Biederman należąca i w tychże posiadaniu zostająca poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona rozległości około łokci kwadratowych 3517 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z drzewa gontami kryty 3 kominy murowane mający.
2. Dom parterowy z cegły palonej zbudodowany dachówką holenderką kryty z kominem murowanym.
3. Oficyna parterowa z drzewa gontami kryta.
4. Oficyna parterowa gontami kryta z 2 kominami murowanemi.
5. Przystawka parterowa z bali gontami kryta z kominem murowanym.
6. Oficyna 2u piętrowa z cegły na wapno masiv murowana blachą żelazną kryta 5 kominów murowanych mająca,
7. Komórki z desek, deskami kryte.
8. Komórki z bali gontami kryte.
9. Kloaki z desek, deskami kryte.
10. Chlewki z bali gontami kryte.
11. Komórki z desek, deskami kryte.
12. Parkan z desek.
13. Kuczka z bali, deskami kryta.
14. Studnia balami cembrowana z pompą drewnianą.
15. Ławka sosnowa.

W podwórzu przy wszystkich zabudowaniach i studni są rynsztoki kamieniem polnym wybrukowane i dwie ścieszki przez podwórze, reszta zaś podwórza bez bruku.

W nieruchomości tej jest 39 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Szymona Rodzyn Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 2239 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III-go, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 7 (19) Kwietnia 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 9 (21) Kwietnia 1869 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr 549 o godzinie 10 z rana dnia 16 (28) Czerwca 1869 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Szymon Rodzyn Patron, przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 16 (28) Czerwca 30 Czerw. (12 Lipca) i 14 (26) Lipca 1869 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków tej sprzedaży Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 14 (26) Lipca 1869 r. wydanym termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości pod Nr. 1509 w Warszawie położonej wyznaczył na dzień 26 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Wydziale I w Warszawie pod Nr. 549. Popierający sprzedaż postąpił w warunkach za tę nieruchomość rs. 5000 i od tej sumy rozpocznie się licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia. W terminie zaś ostatecznego przysądzenia licytacja rozpocznie się od tejże sumy lub od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego, jeżeli taksa sporządzoną będzie.

Warszawa d. 14 (26) Lipca 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1509 przysądzoną została przygotowawczo Szymonowi Rodzyn Patronowi Trybunału za sumę rs. 5000, i Trybunał wyrokiem w tymże dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 roku zapadłym wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży rzeczonej nieruchomości na dzień 22 Września (4 Października) 1869 r. godzinę 10 z rana który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie wydziale I pod Nr. 549, przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5000 lub też od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Na vadium złożyć należy rs. 2000.

Warszawa d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r.

za Pisarza, Podpisarz Swierczewski.

N. D. 5994 Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie

Stosownie do art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Adama-Filipa-Jackiewicza obywatela, jako ojca i głównego opiekuna nieletniej swej córki Zofji Jackiewicz, po niegdy Ludwice z Jüngrów Jackiewicz żonie, jako jedynej sukcesorki Wilhelma Jünger, dawniej w mieście Kłodawie Okręgu Łęczyckim, obecnie w folwarku Okołowice Okręgu Szadkowskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 675 z procentem 5% od dnia 26 Października (7 Listopada) 1856 r. i kosztami od Sukcesorów Ferdynanda Böhma, jako to: Augusty z Böhmów Józefa Rychwalskiego żony, we wsi Połomyi, Henryki Böhm, panny pełnoletniej, we wsi Nowej-Wsi, obudwu w Okręgu Lelowskim, Adolfa Schwartza mydlarza w imieniu własnem, oraz jako ojca i opiekuna głównego Alberta Hugo dwóch imion nieletniego Schwartz, z niegdy Wilhelminą z Frantzów zrodzonego syna, w Nowej-Wsi Okręgu Lelowskim zamieszkałych, zamieszkanie prawne u Jana Karneckiego obywatela, w mieście Kutnie zamieszkałego, obrane mających, tudzież tegoż Jana Karneckiego obywatela, przydanego opiekuna tegoż nieletniego, w mieście Kutnie zamieszkałego, wszystkich właścicieli nieruchomości w mieście Kutnie, dawniej pod Nr. 165 i 167, obecnie pod Nr. 173 położonej, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 18 (30) Kwietnia 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście Kutnie przy ulicy Płockiej, dawniej pod Nr. 165 i 167, a obecnie pod Nr. 173, pod juryzdykcją Sądu Pokoju w Kutnie, w Powiecie Kutnowskim Gubernji Warszawskiej, na grucie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rsr. 2 kop. 40 rocznie, położona, prawem własności do wyżej z imion i nazwisk, oraz miejsc zamieszkania wymienionych Sukcesorów Ferdynanda Böhma należąca, w tychże posiadaniu zostająca, dwie księgi wieczyste mająca, jednakże w naturze niepodzielna, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości znajdmją się następujące zabudowania:

1. Parkan z desek w słupy drewniany, około 4 łokci wysoki, tylna ściana drewniana od stajni i komórek i wreszcie kawałek parkanu z desek w słupy, które to ogrodzenia okalają całą posesją.

2. Dom po dawnej mydlarni parterowy masiv murowany o 1 kominie nad dach gontami kryty wymurowanym.

Pod połową domą znajduje się piwnica murowana, do której wchód przez wystawkę blachą krytą.

3. Domek parterowy z drzewa w takież słupy na podmurowaniu z kamienia i cegły o 1 kominie murowanym nad dach gontami kryty wyprowadzonym.

4. Budynek z drzewa w słupy pod gontami mieszczący stajnię.

5. Wozownia czyli drwalnia z drzewa pod gontami, przy której chlewik pod gontami zniszczony.

6. Ogródek owocowy i warzywny, mieszczący w sobie drzew rodzajnych sztuk 22, krzewów małych sztuk 10, oraz studnię drzewem cembrowaną zepsutą z galeryjką.

Ogródek ten oparkaniony, jest balami.

7. Podwórze w połowie kamieniem polnym brukowane.

W nieruchomości tej mieści się trzech lokatorów: Wincenty Szymański, Antoni Wicherkiewicz i Feliks Sarnkewicz, rocznie po rs. 24 opłacający, tudzież jedna stancja w takiejże cenie zajęta jest na kwaterunek.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Rochowi Kobyłeckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Kutnie.

2. Franciszkowi Galle Burmistrzowi miasta Kutna, obudwom w mieście Kutnie urzędującym, na ręce własne, dnia 18 (30) Czerwca 1868 r.

Wniesiono do akt hypotecznych powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Września 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach RządzącegoSenatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazne.

Warszawadnia 3 (15) Lipca 1868 roku.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 3 (15) Lipca 1868 roku.
Radca Dworu, Zgórski

Po odbyciu w d. 3 (15), 17 (29) Września i 1 (13) Października 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w mieście Kutnie przy ulicy Płockiej dawniej pod Nr. 165, 167, obecnie pod Nr. 173 położonej, Trybunał wyrokiem daty 1 (13) Października 1868 r. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 25 Października (6 Listopada) 1868 r. godzinę 10 rano, w którym to terminie nieruchomość Nr. 173 w mieście Kutnie położona, przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rsr. 450 i Trybunał wyrokiem daty 25 Października (6 Listopada) 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 173 w Kutnie na dzień 6 (18) Grudnia 1868 r. godz. 10 rano. W terminie tym nieruchomość N. 173 w Kutnie przysądzoną została ostatecznie Juljanowi Czajkowskiemu Patronowi za sumę rsr. 925, lecz tenże warunków licytacyjnych nie dopełnił jak przekonywa świadectwo radcy dworu W-go Zgórskiego, Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I. w dniu 9 (21) Czerwca 1869 r. wydane, przeto Adam-Filip Jackiewicz obywatel, jako ojciec i główny opiekun nieletniej swej córki Zofji Jackiewicz, po niegdy Ludwice z Jüngrów Jackiewicz żonie, jako jedynej sukcesorki Wilchelma Jünger, w folwarku Okołowice Okręgu Szadkowskim zamieszkały, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania relicytacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Rządzącym Senacie, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, sobie obierający, jako wierzyciel hypoteczny sumy rsr. 675, z procentem 5% od dnia 26 Października (7 Listopada) 1856 r. i kosztów przedsięwziął sprzedaż w drodze relicytacji przez publiczną licytację na risico Juljana Czajkowskiego wówczas Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, obecnie Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Palskiego, w Warszawie pod Nr. 549*a.* zamieszkałego, nieruchomości Nr. 173 w Kutnie położonej, a to w myśl Art. 738. 739. K. P. S.

Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży w drodze relicytacji nieuchomości Nr. 173 w Kutnie położonej, wyznaczony został na dzień 4 (16) Sierpnia 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale feryjnym pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 616 kop. $66^2/_3$, jako $^2/_3$ części szacunku na licytacji przez Adwokata Czajkowskiego postąpionej, lub od sumy rsr. 450 przez wierzyciela relicytującego podanej.

Warszawa dnia 18 (30) Czerwca 1869 r.
Teodor Łącki, Obr. p. Senacie.

Po odbyciu w dniu 4 (16) Sierpnia 1869 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży w drodze relicytacji nieruchomości Nr. 173 w Kutnie położonej, Trybunał wyrokiem tejże daty, wyznaczył termin do drugiej publikacji warunków a zarazem przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 19 (31) Sierpnia 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału jak wyżej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 616 kop. $66^2/_3$, lub od sumy rsr. 450, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanej.

Warszawa dnia 5 (17) Sierpnia 1869 r.
Teodor Łącki, Obr. p. Senacie.

N. D. 5993. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Barbary z Beckerów Schipoldt po Auguście Schipoldt pozostałej wdowy, obywatelki, z własnyca funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod N. 2486 zamieszkałej i zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu symy rs. 3,900 z procentem prawnym 5% od d. 23 Grudnia 1863 r. liczącym się, oraz kosztów egzekucyjnych od sukcesorów Leopolda Jakószewskiego, jako to: Józefy z Jakószewskich Maurycego Skulskiego urzędnika Magistratu Miasta Warszawy żony, czyli obojga małżonków Skulskich w Warszawie pod Nr. 1499 zamieszkałych, tudzież innych niewy legitymowanych i niewiadomych z nazwisk, pobytu i zamieszkania sukcesorów Leopolda Jakuszewskiego, prototokółem Antoniego Markowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 15 (27) Listopada 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Dezerta Soszyce dawniej w Gubernji Warszawskie, a obecnie Petrokowskiej, Powiecie Rawskim, pod iurisdykcją Sądu Pokoju w Rawie w gminie Boguszyce, parafji Boguszyce Kościelne położone, w posiadaniu prawnem Józefy z Jakuszewskich Skulskiej Maurycego Skulskiego żony i innych niewylegitymowanych i niewiadomych sukcesorów Leopolda Jakuszewskiego, a pod administracją i zarządem obecnie Józefa i Justyny małżonków Gołaszewskich szwagra i siostry Leopolda Jakuszewskiego zostające.

Ogólna rozległość gruntu do folwarku należącego, teraz po uwłaszczeniu włościan wynosi włók 5 mórg 11 prętów 67, czyli dziesiatyn 82 sażeni 1217 lub mórg nowopolskich 161 prętów 67, a w szczególności w ziemi ornej około mórg 60, w łąkach i pastwiskach około mórg 17, w ogrodach około mórg 8, w lasach i zaroślach około mórg 68, resztę zajmują drogi, rowy, nieużytki, wody i zabudowania. Gleba ziemi żytnia drugiej klasy, grunta folwwarczne trzypolowe.

Na gruncie dóbr Soszyce znajdują się następujące zabudowania do folwarku należące:

1. Dom Nr. 3 oznaczony (karczma), a w nim zarazem mieszkanie dworskie z drzewa w węgieł postawiony z wystawką z drzewa, kominami murowanemi nad dach gontami kryty wyprowadzonemi.

2. Stajnia zajezdna z drzewa w węgieł postawiona pod dachem gontami krytym.

3. Studnia drzewem cembrowana pod daszkiem gontami krytym na czterech słupach wspartym z kołem i kubłem.

4. Chlewy z drzewa w węgieł stawiane pod dachem gontami krytym z dwoma drzwiami, przy nich od domu aż do stajni płot z żerdzi dartych.

5. Ogród fruktowy i warzywny, płotem z żerdzi dartych a w części i sztachet rzniętych ogrodzony, w którym znajduje się różnych drzew owocowych około sztuk trzysta, oprócz różnych dzikich i krzewów.

6. Kapliczka mała z drzewa pod daszkiem z gontów na 4 słupach wspartym a w niej figura S-go Onufrego.

7. Stodoła z drzewa w węgieł postawiona pod dachem słomą krytym o 4-ch klepiskach i tyluż drzwiach podwójnych na przestrzał.

W środkowym sąsieku urządzony jest spichrz z wejściem do niego z klepiska.

8. Obora, owczarnia, stajnia i wozownia z drzewa w węgieł stawiane pod jednym dachem słomą krytym.

9. Chlewy z drzewa w słupy postawione, o jednych drzwiach pod dachem słomą krytym. Budowla ta w części rozwalona, stoi bez użytku.

10. Piwnica w ziemi bez oszalowania, bez użytku.

11. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem.

12. Sadzawka około prętów 35 mająca, bez wody.

13. Kuźnia z drzewa w słupy postawiona pod dachem gontami krytym z jednym kominem nad dach wyprowadzonym, w niej izba jedna na mieszkanie dla kowala.

Przy granicy dóbr Zawod i Boguszyc:

14. Lasek młodociany sosnowy w większej części z zarośli jałowcu i innych krzaków i pni po wyciętym lesie około mórg 68 mający, z którego drzewo użyte być może tylko na opał i ogrodzenia.

Inne zabudowania w skutek Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (1 Marca) 1864 r., a nadto gruntu mórg 106 prętów 170 przeszły na uwłaszczonych włościan w liczbie 25-ciu.

Dziewięć z tych osad ma prawo otrzymania z lasu w miarę potrzeby na opał: jałowiec, pnie, susz i suche gałęzie, z użyciem kulek i motyki, z wejściem do lasu raz na tydzień i podania inwentarza na gruntach folwarcznych w ilości w akcie zajęcia wyszczególnionej.

Przychód z dóbr Soszyce gotowizną jest następujący: z propinacji rocznie rs. 225 i z kuźni rs. 15.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Kazimierzowi Arczyńskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Rawie, w temże mieście urzędującemu, na ręce własne.

2. Tomaszowi Szostek, Wójtowi gminy Boguszyce, do której zajmowane dobra należą, we wsi Boguszyce urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom, dnia 5 (17) Grudnia 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr w Warszawie dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) 1868/9 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 czynności swe odbywającego, o godzinie 10 z rana, w Wydziale I. dnia 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki, Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 4 (16) Stycznia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 4 (16) Stycznia 1869 r.
Radca Dworu Zgórski

Po odbyciu w dniach 25 Lutego (9 Marca) 11 (23) Marca i 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 roku trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Dezerta Soszyce z przyległościami, w Powiecie Rawskim położonych, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 8 (20) Maja 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-szym pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rsr. 2,500, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego.

Warszawa d. 29 Marca (10 Kwiet.) 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym dobra ziemskie Dezerta Soszyce z przyległościami przysądzone zostały przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rs. 2,500 i Trybunał wyrokiem daty 8 (20) Maja 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Dezerta Soszyce na d. 14 (26) Lipca 1869 r. godzinę 10 rano, lecz w terminie tym nikt z chęcią licytowania od sumy rs. 4,053 kop. $90^2/_3$, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego nie zgłosił się, zatem Trybunał wyrokiem daty 4 (16) Sierpnia 1869 r. zapadłym, szacunek w taksie biegłych na rsr. 6,080 kop. 86 wynaleziony, za nie odpowiadający rzeczywistej wartości uznał i takowy o $^1/_4$ część to jest do sumy rs. 4,560 kop. 65 zniżył i od $^2/_3$ części tak zniżonego szacunku, to jest od sumy rs. 3,040 kop. 44, licytacją odbyć rozporządził, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Dezerta Soszyce na dzień 29 Sierpnia (10 Września) 1869 r. godzinę 10 rano wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 3,040 kop. 44, jako szacunku zniżonego.

Vadium rs. 1,000.

Warszawa d. 5 (17) Sierpnia 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 5878. *Судъ Исправительной Полиціи въ Яновѣ.*

Вызываетъ Ивана Солтыса, постояннаго жителя деревни и гмины Ксенжполь, который уѣхалъ въ г. Варшаву въ настоящее же время изъ мѣста пребыванія неизвѣстнаго, чтобы въ теченіи 30 дней считая со дня напечатанія этого вызова явился въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ но закону.

Г. Яновъ, 20 Іюля (9 Августа) 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Махниковскій.

* * *

Zapozywa Jana Sołtysa, stałego mieszkańca wsi i gminy Księżpól, który następnie wydalił się do Warszawy, a obecnie z pobytu nie jest wiadomy, aby we własnej sprawie w ciągu dni 30, licząc od daty niniejszego ogłoszenia stawił się w Sądzie tutejszym, w przeciwnym bowiem razie, Sąd postąpi z nim wedle prawa.

Janów d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Machnikoworski.

N. D. *5894. Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Вильгельма Бутвиль, католика, лѣтъ 37 отъ роду имѣющаго, въ послѣдпее время проживающаго въ гминѣ Чайки, Пултускаго уѣзда, дабы явился въ здѣшнимъ Судѣ въ продолженіи 30 дней, для выслушанія рѣшенія по собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ будетъ пбступлено по закону.

Г. Пултускъ, 29 Іюля (10 Августа) 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

N. D. *5892. Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти обращать особое вниманіе за Абрамомъ Израелемъ Слудъ, проживающимъ въ послѣднѣе время въ городѣ Цѣхановѣ того же уѣзда а въ случаѣ поимки его подъ сильнымъ конвоемъ препроводить въ означенный Судъ.

Примѣты: лѣтъ 17, ростъ хорошій, носъ и ротъ умѣренный, глаза сѣрые, волосы темные.

Г. Пултускъ, 16 (28) Іюля 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья.
Шклярскій.

N. D. *5893. Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти обращать особое вниманіе за Ицкомъ Недзведзь проживающимъ, въ послѣднѣе время въ Красносѣльцѣ, Маковскаго уѣзда и въ случаѣ поимки онаго подъ сильнымъ конвоемъ препроводить въ означенный Судъ.

Примѣты отъ роду лѣтъ 16, ростъ малый, лице круглое, волосы черные, глаза темные, носъ продолговатый.

Г. Пултускъ, 25 Іюня (7 Іюля) 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

N. D. *6002. Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Приглашаетъ симъ Емиліяна Дейнеръ, винокура, остально проживающаго въ д. Некѣльница, Лодзинскаго уѣзда въ настоящее время съ мѣста пребыванія неизвѣстнаго, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Г. Ленчица, Августа 2 (14) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья, Баеръ.

N. D. *5842. Судъ Простой Полиціи въ Гройцахъ.*

Въ городѣ Одрживолѣ, Радомской Губерніи 3 (15) Іюня с. г. подозрительному лицу отобрано двое свиней, которые тамъ же находятся, владѣлецъ можетъ отобрать эти свиньи по представленію доказательствъ собственности.

Г. Гройци, 1 (13) Августа 1869 г.
Подсудокъ, Влядихъ.

N. D. *5493. Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Житель деревни Закржево, Прасньшскаго уѣзда Абрамъ Боренштейнъ окончательнымъ рѣшеніемъ Апеляціоннаго Суда Царства Польскаго отъ 4 (16) Января с. г. за недозволенное и неправильное врачеваніе по силѣ 576 ст. Улож. о Нак. Угол. и Испр. приговоромъ на три недѣли ареста и два года полицейскаго надзора. О чемъ Судъ объявляетъ до всеобщаго свѣдѣнія.

Г. Пултускъ, 14 (26) Іюля 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.